የአርበኞች የምስክር ወረቀት።

በተባበሩት ነገሥታት ጦር ጓደኞች ስም ሆኜ አብዲሳ አጋ አንቶኒዮን አመሰግነዋለሁ። በተባበሩት መንግሥታቶች ስም አብዲሳ አጋ በየጦሩ ሜዳ ከአርበኞች ጓደኞቹ ጋር ሆኖ ስለ አገሩና በንጉሠ ነገሥቱ ስም ከጠላት ጋር ስለታገለና የጠላትን ፖለቲካ በመስበሩና ስለወጋ የጠላትን ሥራና አገር ስለአበላሸና ለጦር ሠራዊታችን ዋጋ ያለውን እንፎርማሲዮን ስለ ሰጠ። ከፍ ባለ ምስጋና እናመሰግነዋለን ። አርበኞች በድፍረታቸው በሚያስደንቅ ሥራቸው ነፃነት ታግለዋል። ስለዚህ የዓለም መንግሥታት በሞላ ማወቅ ይገባናል። ይህንን የመሰለ የምስክር ወረቀት የያዙት አርበኞች ስለ ነጻነታቸውና ስለ አገራቸው ነጻነት ስለታገሉ ከፍ ያለ ምስጋና ይገባቸዋል።

ፊርማ

1) ጄኔራል ማንፎልድ •

የአርበኞች ዋና ኮንትሮል።

ፊርማ

ጄኔራል ሃርልድ ፊልድ ማርሻል አሌክሳንደር የኢጣልያንን አገር የወጋ ጦር የተባበሩት መንግሥታት ጦር ሠራዊት ዋና አዛዥ።

መሪ።

2) ሜጀር ካባሬላሎድ ተጠባባቂ

ኮንትሮል ምክትል

3) ማንተም

የተባበሩት መንግሥታት የጦር ሠራዊት

* * *

ክሮም ዋና ከተማ በስተምሥራቅ በኩል ከሮም በግምት 085 ኪሎ ሜትር በሚሆን አንድ አነስተኛ ቀበሌ ሺሊኖ የተባለች ቦታ አለች። የዚህች ቦታ አቀማመጥ ለዚች አገር ውበት ያላት ለምለም ቦታ ሁና ከተማዋ የገጠር መንደር ናት ፡፡አንድ ትልቅ ፏፏቴ ውሃ በከተማዋ ዳር ያልፋል ፡፡ በአገሩ ላይ ብዙ አትክልት በያይነቱ አለበት። በዚህች አነስተኛ ከተማ ውስጥ የኢጣሊያኖች ኖት ገንዘብ ይታተምበታል። አንድ ትልቅ የልዩ ልዩ ወረቀቶች ፋብሪካ አለበት። በዚህች ከተማ ነዋሪ ሕዝብ በግምት ፰ሺ ይሆናል። እንኳንስ ሰዎቹና ድንጋይና እንጨቱ ፋሽስትና ናዚስት ነው። ሕዝቡ በሙሉ በተለይ በፋሺስት መሪዎችና በሞሶሊኒ ያመልካል፣ ከከተማው ውጪ ለመሄድ መንገዱ በጣም ምቹ ነው። የፋሺስት ባለሥልጣኖች መሪዎች የእረፍት ጊዜያቸውን በዚች ባልታወቀች መንደር ያሳልፋሉ። ከሕዝቡ እንዳጠናሁት ብዙ ጊዜ በዚህ ቦታ

ንጉሣቸውም ሳይቀር ስብሰባ ያደርጋል የውጭ አገር ሰው አይደርስበትም ይባላል፡፡ ከከተማው ውጭ የሚገኙትን ሕዝቦች በደንብ አይቻቸዋለሁና የሞሶሊኒን ሥዕል የክርስቶስ ነው ሲሉ ያመልኩበታል፡፡በአገሩ የሥጋ ደዌ በሽተኛ (አካለ ጎደሎ) ይበዛል ፡፡ እንዳየሁት ኑሯቸው ከሠለጠነው ዘመን ጋር ያልተስተካከለ ነው፡፡ ሴቱም ወንዱም ግልድም ይታጠቃሉ፡፡ የውሃ እንስራ በራሳቸው ላይ ይሸከማሉ፡፡የእጅ ባትሪ በጨለማ ያዩ እንደሆነ በጣም ይፈራሉ፡፡ ሴቶቹ በጣም ቁንጅና አላቸው ፡፡ ጽዳትና ትምህርት ያንሰቸዋል፡፡ ከዚህ አገር ሕዝብ ዋና ሀብታቸው የወይራ ዘይትና የወይን ጠጅ ነው፡፡ እርሻ በፈረስ ጉልበት ይታረሳል፡፡ በአገሩ ትላልቅ የእንጨት ዛፍ ይበዛዋል፡፡ ያንን አገር ስዞር በእውነት ተማሪ ቤትና ሆስፒታል አላየሁም፡፡ ከከተማይቱ ውጭ ተማሪ ቤት ሆስፒታል ቤተክርስቲያን አይገኝም፡፡ የዚህ አገር ሕዝብ በእውነቱ በጣም የሚገርሙ ፍጥረቶች ናቸው፡፡ መልካቸው ኢጣልያን ሆኖ ከሮም 145 ኪሎ ሜትር ሲገኙ ከከተማው ውጭ የሆኑት የኢጣልያን ቋንቋ አያውቁም፡፡ጥቁር ሰው ሲያዩ እንደሌሎቹ ኢጣልያኖች መደንበርና ማፌዝ አያውቁም፡፡እኔን ደጋግሞ የሚገርመኝ ስለ ኢትዮጵያውያን ኑሮ የጻፉትን አንዳንድ ጽሑፍ ስመለከትና የኤቢሲኖን ኑሮ ደረጃ ሳስታውሰው ነው፡፡

የሻምበል አብዲሣ አጋ በሌሊት ጨለማ በጥይት ውጋገን የኢትዮጵያን ወሰን ሲያስከብር በዚህ ዐይነት ቆራጥነት ነበር፡፡

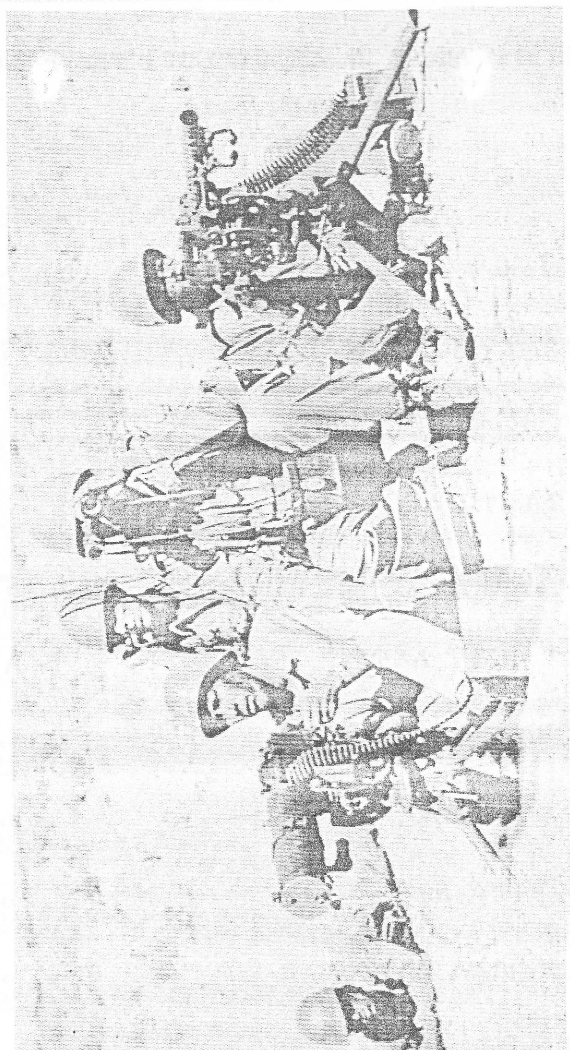

የሻምበል አብዲሣ አጋ በሌሊት ጨለማ በጥይት ውጋገን
የኢትዮጵያን ወሰን ሲያስከብር በዚህ ዐይነት ቆራጥነት ነበር፡፡

ባአርበኝነት ጊዜያት በኔ እጅ የተማረኩት የጠላት የጦር ሹማምንቶች፡፡

ስምና ማዕርግ	የጦር ሜዳ ስም
1) ኮሎኔል ትሩቤት እዶ	ቪአ ኑራ
2) የመ/አለቃ ትሩንቤት አልዶ	ኮሊሻኖ
3) የሻምበል ባሻ ቱሩንቤት ጉእዶ	››
4) የሻለቃ ጉሊርሞ ማሪአ	››
5) ሻምበል ጂሮላሞ	ኡያኖ
6) የመ/አለቃ ሳርዳኞ አዳሞ	ትሬአ
7) ማርሻሎ ባሎምባሪን ፌስታ	››
8) ሻምበል ኤርኮ አልዶ	››
9) ማርሻሎ ችስቴል ኤኔርኮ	››
10) የ፺ አለቃ ካባሬል ሲኒኤአና	››
11)የ፺ አለቃ ሉኬት አሪኖ	››
12)ሻለቃ ቪቶ ማሳሮ	››

13)የመ/አለቃ ሳንቲ ኡቬርቶ	››
14)የመ/አለቃ ሳልባቶሬ ኡጎ	››
15)የመቶ አለቃ ቢአንክ ፍራንኮ	››
16)ሻምበል ማሪኖ ሊኦኔ	ሳንቤቶ
17)ኮሎኔል ፋርቱናቶ	››
18)ሌ/ኮሎኔል ዛጋኔ አሪት	››
19)ሻለቃ ነዜሊ	››
20)ካራቢኔሬ ኮንፎርቴ አርቦ	››
21)ካራቢኔሬ አታቪአ አቢሶ	››
22)ኮሎኔል ጋኤታኖ	››
23)ሻለቃ ካቺአት	››
24)ሻለቃ አንቶኔል ሳንቤቶ	››
25)የመ/አለቃ ባቼሎ ማሪና ጂሊአ ሳርአ	ማቴልካ
26)ሻምበል ኒኮላ ጃባኒ	ማቴልካ

27)ባንታዮኒ የባንክ ሹም	››
28)የባንክ ሹም ዋና ጽሐፊ ጂኖ ኒኮላ	››
29)ሻምበል ባሻ ኬአባ የባንክ ዘበኛ	››
30)ሻምበል ፔኔኖ የባንክ ዘበኛ	››
31)ጃኬሌ ሮማኖ	ካስቴላ ሳንቤትሮ
32)ሻምበል ጃኮሞ ጉርቦኔ	ክጃኖ
33)ጂአንካሬል አኔታ	ፋርንታሌ
34)ሮሳ ዲቤትሮ	››
35)ዲዶኖ ዶባኒ	››
36)አርዴልአ አኖ	››
37)ኤቨሮሚላንሲ	ችንጉሊ
38)ማቺሊን አምራቶ	››
39)አሲጃኖ ካዛሊ	››
40)አምስት የጀርመን ወታደሮች	ኪጃኖ

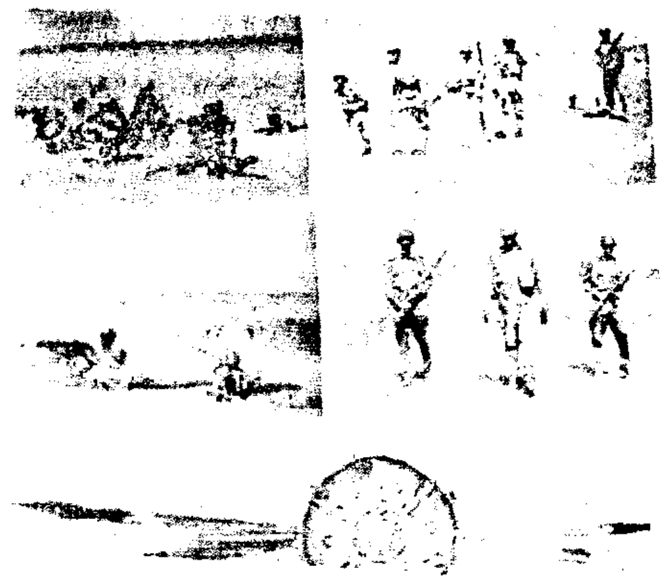

ሻምበል አብዲሣ አጋ በጦር መሥመር ከወታደሮቻቸው ጋር ሆነው ጠላትን ሲያጠቁ፡፡

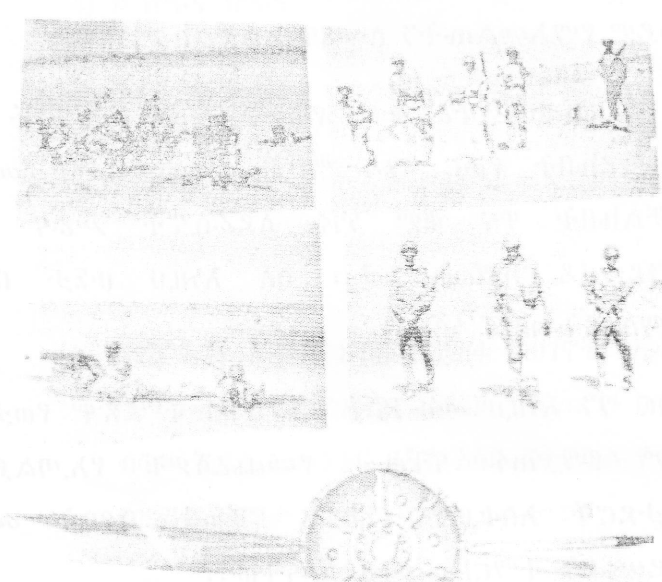

ሻምበል አብዲሣ አጋ በጦር መሥመር ከወታደሮቻቸው ጋር ሆነው ጠላትን ሲያጠቁ፡፡

እነዚህ ከዚህ በላይ የተመለከቱት ሰዎች ማለት መኰንኖች በሚገባ መግሪያ ይዘው በጦር ሜዳ የተማረኩት ሲሆን ጥቂቶቹ ለአንድ አንድ መሥሪያ ቤት ኃላፊ ሆነው ተማርከው ሕግ የተፈጸመባቸው ሲሆን ለምሳሌ በጦር ሜዳ የወደቁትንና ተማርከው ዕለቱን የሚገደሉትን አልጻፍኩም፡፡

እንዲሁም ባይገደሉም ተማርከው ዕለቱን የሚለቀቁትን ወይም የሚአመልጡትን ለመጻፍ አልቻልኩም፡፡

ስለዚህ በ42 ተራ ቁጥር የተመለከቱትን መኰንኖች ስምና የተማረኩበት የጦር ሜዳ ማስታወሻ ለደራሲዎች መስጠት የቻልኩበት ዋና ቁም ነገሩ ለደራሲዎች ሥራና ድካም እንደሚረዳ በማወቅ ነው፡፡ ስለ እነዚህ ሁኔታ በሰፊው ለማስረዳት ዝግጁ ነኝ፡፡

ነገር ግን እነዚህ መኰንኖች ሆኑ ሲቪሎች ፈጽሞ የወታደርን ስም የሚያጠፉ ናቸው፡፡ የመጨረሻዎቹ የኢጣልያኖችን ወታደሮች አስቀያሚና አሳፋሪ ናቸው፡፡ በያዙት መግሪያ ሳይሠሩበት ተማርከው የተገደሉ ናቸው፡፡

የሴቶች ምርኮኞች፡፡

1) ሲኞሪና ሊና ጆቫኒ የራዲዮ ሠራተኛ ሳንሳ ባሪኖ
2) ›› እና ጋስባሪን ›› ›› ››
3) ›› ጆግኒና እንጀሎ ›› ›› ››
4) ›› ቡሩና ቡሩኖ ›› ›› ››
5) ›› ማሪአ ቲትኖ ›› ›› ››
6) ›› ፔፕኖ ካስቴሎ ›› ›› ››

* * *

አገሬ እንደ ደረስኩ ክብዙ በጥቂቱ ከወገኖቹ ከኢትዮጵያውያኖች ከበጎ አድራጊዎች የገንዘብ እርዳታ የሰጡኝን በጥቂቱ በክቡር ብላታ ዲሬሳ አመንቴና በአቶ አላና ናትናኤል የተደረገልኝን የገንዘብ እርዳታ አስታውሳለሁ፡፡

1) አቶ ዲሬሳ ዳንኬ
2) ወ/የሺ እመቤት ዲሬሳ
3) አቶ አላና ናትናኤል

4) ›› ገቢሳ አያምበቻ

5) ›› ደርጋ ወ/ማርያም

6) ›› ደስታ ሮሮ

7) ›› ገብረ መስቀል ዋሲሁን

8) ›› ባዩ ገብረየስ

9) ›› በረከት ገብረ ሥላሴ

10)›› ሠይፉ ገብረ ዮሐንስ

11)›› ካልሌ ጀምበሩ

12)›› ነጋሪ ሰማ

13)›› ሰሚ ቢርብርሳ

14) የተከበሩ ኃይሌ ቤራ

15) የተከበሩ ተፈራ እስጢፋኖስ

16) ወይዘሪት ሣራ አያና

17) አቶ ገብረ ሥላሴ ወርቅነህ

18) ›› ተስፉ እዝጊ ሐውኪ

19) ›› ገብርኤል ኤድሞንድ

20) ክቡር አቶ አማኑኤል አብርሃም

21)አቶ ገብረ ሚካኤል ፍሥሐዬ

22)አቶ ብርሃነ ሥላሴ እብሳ

23)ክቡር አቶ ይልማ ዲሬሳ

24)አቶ ገብረ ወልድ ዋየሳ

25)›› ታሲላ ይብሳ

26)›› ደሴ ካሣሁን

27)ሻለቃ ኃይለ ማርያም

28) አቶ ደረሳ ነጋቴ

29)›› ይስሐቅ ግደይ

30)›› ላንድረስ ዘሪሁን

31)ብላታ ደሬሳ አመንቴ

32)አቶ ዓለማየሁ ቅጣታ

33)›› አርአያ ኃይሌ

34) ›› ገብረ ማርያም ተስፋዬ

35) ›› ብርሃኑ ወርቅነህ

36) ወይዘሮ ቀለመ ወርቅ

37) አቶ አህመድ አበራ

38) ›› ምስጋና ሐውኪ

39) ›› ገብረ ማርያም አመኑቴ

40)ወይዘሮ ጉዕማሽ

41)አቶ ጆርጅ ትረጅ

42)ወይዘሮ ማሕሌት አካሉ

43)›› ማርያም ነወረ

44)አቶ አርኣያ አበበ

45) አቶ በየነ ቢያድግልኝ

46) ›› ነጋሪ ሙሉታ

47) ›› ሣሙኤል ዋየሳ

48) ወይዘሮ ማርያም ተሃስ

49) አቶ ዮሴፍ አስቦ

50) ›› አድምቄ

51)›› ዘመድ ወ/ገብርኤል

52) ›› ገለታ ብሩ

53) ›› ፈለቀ ደርገቱ

ለነዚህ በጎ አድራጊዎች ከልባዊ ምስጋና በስተቀር ምንም አላደረግኩም።

* * *

ስለኔ ብዙ ሰዎች ብዙ አስተያየት ያቀርባሉ። አብዲሳ ለምን ወደ ኋላ ቀረ?በጋብቻ ወይም በሌላ ጉዳይ ዘመድ መፍጠር አይገባውም? ይሉኛል ። ሌሎች ደግሞ ለሌሎች አውርተውብኝ ሌሎች ሲነግሩኝ እንዲህ ይሉኝ ነበር ። ‹‹ በ1929 ዓ.ም ኢጣልያ ፋሺስት ኢትዮጵያን ሲወራት በጦርነት ቆስሎ ሲማረክ የሄደው ሚስቱን ይዞ

ነው። በዚያም ሰዓት 15 ዓመቱ ነው›››። የመጨረሻዎቹ ደግሞ እንዲህ ሲሉኝ እሰማለሁ። ‹‹ በጦርነቱ ጊዜ ከአርበኝነት ሲመለስ የነጭ ሚስት ነበራቸው›››።

ያም ሆነ ይህ ሐሜቱ በሙሉ ውሸት ነው። ብደሰት ባልደሰት አልጨነቅም። ግን የሚሰነዘርብኝም ሐሜት የኔን መኖር ከማይፈልጉ ሰዎች እንጂ ከጨዋዎቹ የሀገሬ ዜጎች አይደለም ። የእኛን የኢትዮጵያውያንን ጨዋነት ለጨዋው ለሀገሬ ሕዝብ ላስረዳ አልፈልግም።

አገራችን ቅድስት ነች። በላይዋ ላይ የሰፈሩት ዜጎች ቅዱሳን ናቸው ። ሙሉ በሙሉ ‹‹ ናቸው›› ብዬ ባልናገርም መሆን አለብን አላለሁ። ‹‹ ጽድቅ በምድር›› እንደሚባለው ከኔ ጀምሮ ሌላውም ዜጋ ለሀገሩ ለንጉሡ ነገሥቱና ለወገኑ ከዕሙንነት የነጠረ የሥራ ውጤት ማሳየት አለበት ። እኛ ሠርተን ምሳሌ ካልሆን ማን ሊሆንልን ይችላል?።

አሁን ወደ ግል ጉዳዬ ልመለስ የማጫውታችሁ ከ1952 ዓ.ም ወዲህ ያለውን ነው። ‹‹ፍዳው ያላለቀለት በሬ ቆዳው ነጋሪት ይሆናል›› ይባላል። ወዳንድ ቦታ ተዛውሬ ሥሠራ ብዙ እንቅፋት ገጠመኝ። በአምላክ ፈቃድ ፈተናውን ወጣሁኝ። የ2ኛ ብርጌድ መምሪያ ሻ/ም/አዛዥ ሆኜ ጥቂት እንደቆየሁ ለአዛዥነት ክቡር ሜጀር ጄኔራል

ደበበ ኃይለ ማርያም መጡ። ሥራ ቀጠሉ። ጉብኝት አድርገው ስንነጋገር ከ39-53 ዓ.ም እኔ በመቶ አልቅና ብቻ መኖሬ ገረማቸው፤አጽናኑኝ። በዚህ ብቻ አላለቀም፤ ሰኔ 7 ቀን በ54 ዓ.ም ሻምበል እንድሆን ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት አዘዙልኝ። 094 ዓመት በአንድ ማዕርግ ስቆይ በማንም ላይ የብስጭት መልክ አላሳየሁም››።‹‹ ላለፈ ክረምት ቤት አይሠራም›› አሉና ጄኔራሉ አነጋገሩኝ። በክቡር ጄኔራሉ ምክር ባለውለታ ነኝ።

* * *

የሀገሬ ክፍለ ግዛት የሆነችው አጋዴን እትብቴ ከተቀበረበት መሬት አንደኛዋ በመሆኗ አሁንም እንደተወለድኩባት መንደርና ጎጥ አድርጌ እወዳታለሁ ለሀገር መሞትን የመሰለ ክብር እንደሌለ ከተረዳሁ ቆይቻለሁ። ለሀገሩ ድንበር ለንጉሡ ነገሥቱ ክብር መሥዋዕት መሆን ለኢትዮጵያውያን እንግዳችን አይደለም። እንኳን ወንድ አርጊቶችና ሽማግሌዎችም ጭምር በወኔ እየተቀሰቀሱ በሀገር ፍቅር ስሜት መቃጠላቸው ይሰማናል።

በዚያ ሰዓት ከኔ ጋር ያሉት የሁለተኛ ሻምበል መኰንኖች ወታደሮች በእውነት ደስ የሚያሰኙ ነበሩ። እነሱም የመቶ አለቃ ቡልቻ አሊቃ ም/መቶ አለቃ ሲሳይ ይነሡ ም/የመቶ አለቃ አምዲሳ ገምቲሳ ም/የመቶ አለቃ ሥዩም ወቅቶላ የሻምበል ባሻ አሰፋ ዓለማየሁ ነበሩ።

መኰንኖቹ አብዛኛዎቹ ወጣቶች ናቸው፡፡ ምክንያቱም አብዛኛዎቹ በዚያ ሰዓት ከቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ጦር አካዳሚ ት/ቤት ተመርቀው የመጡ ናቸው፡፡ እነሱም ገና ለጋ ወጣቶች ነበሩ፡፡ ግን የአባቶቻቸው ጀግንነት በደማቸው ውስጥ ስላለ ያሳዩት ትብብርና ጀግንነት ዋጋ ያለው ሆነ፡፡ ድል አደረግን ፡፡ ደስታ ከድል ጋር የእኛ ገንዘብ ሆነች፡፡

...ትን ከሥራ ላይ መዋሉን ለማረጋገጥ ከሶማሊያ መንግሥት ...ትን የሐርጌሳ ጠ/ገዥ 1 የተከበሩ ቀኛዝማች መሐሪን ...በል አብዲሣ ሲያስተዋውቁ።

ተዋግተን ድል ያደረግንባቸውም የድል ሠፈሮች እነዚህ ናቸው፡፡

1) ቶጎ ውጫሌ
2) ድሩዋሌ ወንዝ
3) ጃራ ተራራና ወንዝ
4) ቆራን ቀበሌ
5) ሆራ ከሊፋ ቀበሌ
6) ጉሬዝ (ሌሊትና ቀን)
7) ሃሄ ቀበሌ
8) ሄሬር ፋራ ወንዝና ተራራ
9) እስተርቡድ
10) ፋፋን ወንዝና ተራራ
11) ዳካታ ወንዝና ሸለቆ
12) ፊቅ
13) ጋራ ሌንጫ (ያለማቋረጥ ቀንና ሌሊት)

መኰንኖቹ፡ አብዛኛዎቹ ወጣቶች ናቸው፡፡ ምክንያቱም አብዛኛዎቹ በዚያ ሰዓት ከቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ጦር አካዳሚ ት/ቤት ተመርቀው የመጡ ናቸው፡፡ እነሱም ገና ለጋ ወጣቶች ነበሩ፡፡ ግን የአባቶቻቸው ጀግንነት በደማቸው ውስጥ ስላለ ያሳዩት ትብብርና ጀግንነት ዋጋ ያለው ሆነ፡፡ ድል አደረግን ፡፡ ደስታ ከድል ጋር የእኛ ገንዘብ ሆነች፡፡

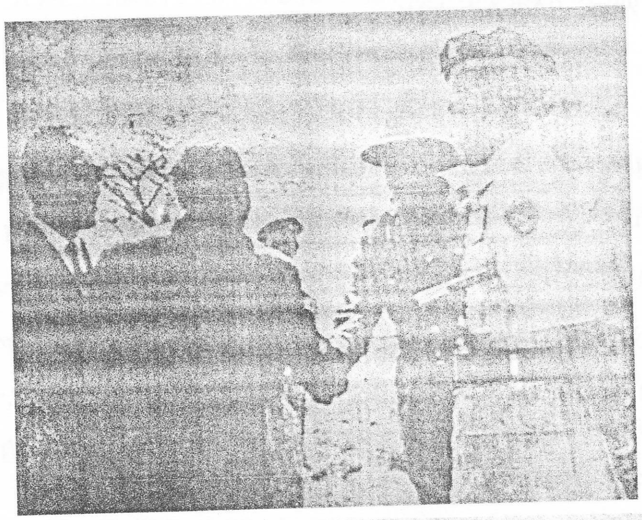

ርቱም ስምምነት ከሥራ ላይ መዋሉን ለማረጋገጥ ከሶማሊያ መንግሥት ል የተላኩትን የሐርጌሳ ጠ/ገዥ ፣ የተከበሩ ቀኛዝማች መሐረን ኀ ለሻምበል አብዲሣ ሲያስተዋውቁ።

ተዋግተን ድል ያደረግ

1) ቶጎ ውጫሌ

2) ድሩዋሌ ወንዝ

3) ጃራ ተራራና ወ

4) ቆራን ቀበሌ

5) ሆራ ከሊፋ ቀበ

6) ጉሬዝ (ሌሊት

7) ሃሄ ቀበሌ

8) ሄሬር ፋራ ወን

9) እስተርቡድ

10) ፋፋን ወንዝና

11) ዳካታ ወንዝና

12) ፊቅ

13) ጋራ ሌንጫ (

14) ሽብሴ ሽለቆ (፪ ቀን ፫ሌሊት)

15) ዲባ ተራራና ሸለቆ

ከላይ በተጠቀሱት የጦር ሜዳዎች ልዩ ልዩ ጀብዱዎች ከተፈጸሙ በኋላ የጦር አዝማች ለነበሩት ለሌ/ ኮሎኔል ተክሌ ፍትሐ አወቀ የ ፲፬ ቱን የጦር ሜዳዎች ምርኮ ሳስረክብ የቆጎ ውጫሌን አዝማች ለነበሩት ኮሎኔል ሥዩም ገድለ ጊዮርጊስ አስረከብኩ፡፡ ከዚህም በስተቀር ለኮሎኔል ጠቅላላ ሪፖርት ጻፍኩላቸው፡፡

በጻፍኩትም ሪፖርት ውስጥ ለክቡር የክብር ዘበኛ ዋና አዛዥና ለ፫ ክፍለ ጦር ዋና አዛዥ እንዲሁም ለክብር ዘበኛ ፪ኛ ብሪጌድ አዛዥ ግልባጭ ላክሁ፡፡

በኮሎኔል ሥዩምና በሌ.ኮሎኔል ተክሌ አማካይነት በሪፖርቱ መሠረት በጥቂቱ የማስታውሰው ለ ፱ጀግኖች የማዕርግ እድገት እንዲሰጣቸው አደረግሁ፡፡

እነዚህም ፡-

፩ኛ/ የሻምበል ባሻ አሰፋ ዓለማየሁ ም/የመቶ አለቃ

፪ኛ/ ያ፶ አለቃ ማስደ አድገህ ም/የመቶ አለቃ

፫ኛ/ ያ፲ አለቃ ታደሰ ሽብሩ ያ፶ አለቃ

፬ኛ/ የ፶ አለቃ ተረፈ መጋቢ ያ፶ አለቃ

፭ኛ/ ተ/ወታደር ጨቁን አወቀ ም/ያ ፲ አለቃ

፮ኛ/ ተ/ወታደር ጫላ ጫካ ም/ያ፲ አለቃ

፯ኛ/ ተ/ወታደር ረጋሳ ም/ያ ፲ አለቃ

፰ኛ/ ተ/ወታደር መርሻ ባዬ ም/ያ፲ አለቃ

፱ኛ/ ም/ያ ፲ አለቃ ዳርቻ በዛብህ ያ ፲ አለቃ ፡፡

እነዚህ ብቻ ጀብዱ ሠርተዋል አላልኩም፡፡ ሌሎችም አሉ፡፡ ታሪካቸው ያስረዳል ፡፡ በነዚያ ጀግኖች ከሶማሊያ የጦር ወታደሮች ከባድና ቀላል መሣሪያዎች ከምርኮ ጦር መሣሪያ አዳራሽ ይገኛል፡፡

* * *

« ኢትዮጵያን ሔራልድ» የተባለው ዕለታዊ ጋዜጣ እንደ ኤሮፓ አቆጣጠር ከጥቅምት 14 እስከ ጥቅምት 22 ቀን 1959 ዓ.ም ድረስ በተከታታይ ያወጣው የአንድ ተመልካች ጽሑፍ እንዲህ ይላል::

ተመልካቹ የተነሡበት አርእስት « በኢትዮጵያና በኢጣልያ መካከል በተደረገው ጦርነት ከነበሩት ጀግኖች አንደኛው ልበ ሙሉ ጀግና ሻምበል አብዲሳ አጋ ናቸው» የሚል ነው:: ሐተታው ቀጠለ:: ጸሐፊው እንዲህ አሉ::

« በዚያ ሰማይና መሬት በተደፋበት የቦምብ በረዶ ከሰማይ በሚዘንብበት የሰው ልጅ አስከሬን በየሜዳው በተረፈረፈበት በዚያ አስቃቂ ዘመን የመወረር ዕድል ከገጠማቸው ዜጎች የመጀመሪያዎቹ ኢትዮጵያውያን ነበሩ:: እንደነገሩ አዝማሚያ ከአበው ሲወርድ በመጣው የጀግንነት ተግባር ግማሾቹ ኢትዮጵያውያን በስደት ግማሾቹ በበረሓ ሌሎቹም እንዲሁ በምርኮኛነት ተቀመጡ::

«ነጻነትን እኩልነትንና ክብርን የተፈጥሮ ገንዘባቸው ያደረጉት ኢትዮጵያውያን ከሚፈለግባቸው በላይ ተከራከሩ»:: « በ1947 ዓ.ም በዚህ ጋዜጣ ላይ የወጣውን ጽሑፍ ስመለከት ያንድ ኢትዮጵያዊ ጀግና ታሪክ አገኘሁ» ይህ ጀግና ባለፈው ጦርነት ታሪካዊ ነጥብ ያገኘ መሆኑንም ሰማሁ»:: ስለዚህ ይህን ሰው ፈልጌ ማግኘት ተግባሬ መሆኑን ተገነዘብኩና ጥያቄ አቀረብኩለት :: « ይህ ሰው የዛሬው የመቶ አለቃ አብዲሳ አጋ ይባላል:: «በ1937 ዓ.ም ግራዚያኒ የመቁሰል

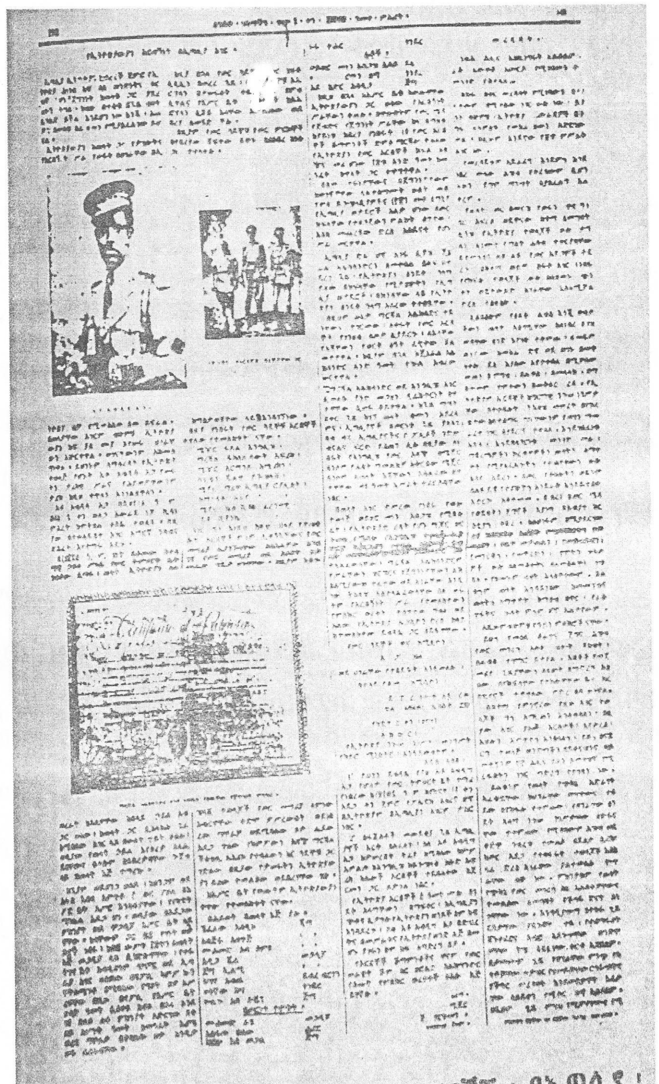

ስንደቅ ፡ ዓላማችን ፡ የኢትዮጵያ ፡ አርበኞች ፡ በኢጣሊያ ፡
አገር ፡ ጀብዱ ፡ መሥራት ፡ የምስራች ።

አደጋ ሲያገኘው ወጣቱ አብዲሳ በጌራ በተደረገው ጦርነት ቆሰለ። በጦርነቱም ከተማረኩት 38 የገነት ት/ቤት ወጣቶች አንደኛው አብዲሳ ነበር። 18ቱ ወጣቶች በጠላት እጅ ያለ ርኅራኄ ሲገደሉ አብዲሳና የቀሩት ጓደኞቹ ተማርከው ወደ ናፓል ተወሰዱና ታሠሩ››።

….‹‹ በወህኒ ቤት ውስጥ አብዲሳ ብዙ በጣም ብዙ ጊዜ የሚያመልጥበት መንገድ ያስብ ነበር። አበድኩ ከነፍኩ እያለ የወህኒ ቤቶችን መኰንኖች በዘዴ ግራ አጋብቶ እስከ መደብደብ ደረሰ›› ብሎ በብዙ ዓምድ የተዘረዘረ ጽሑፍ አቅርቦአል።

*　　　*　　　*

ስለ ሻምበል አብዲሳ የጻፉት ጋዜጦች ብዙ ናቸው። የሰንደቅ ዓላማችን ጋዜጣም የካቲት 9 ቀን 58 ዓ.ም እንዲህ ሲል ጽፏል።

….‹‹ ኢትዮጵያንም በ፪ኛው የዓለም ጦርነት አገልግለዋል፤ ኢትዮጵያ በኢጣልያን ፋሺስት ከተወረረች ከሦስት ዓመት በኋላ ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ተጀመረ። በምድር ላይ ታይቶ የማይታወቀው ይህ ታላቅ የዓለም ጦርነት እ.ኤ.አ. ከ1939 ዓ.ም እስከ 1945 ዓ.ም ድረስ በተደረገበት ጊዜ ብዙ ኢትዮጵያውያን በዚህ ጦርነት ውስጥ ተካፋይ በመሆን በሀገራቸው ውጪ የሚያስደንቅ ጀብዱ ሠርተዋል››።

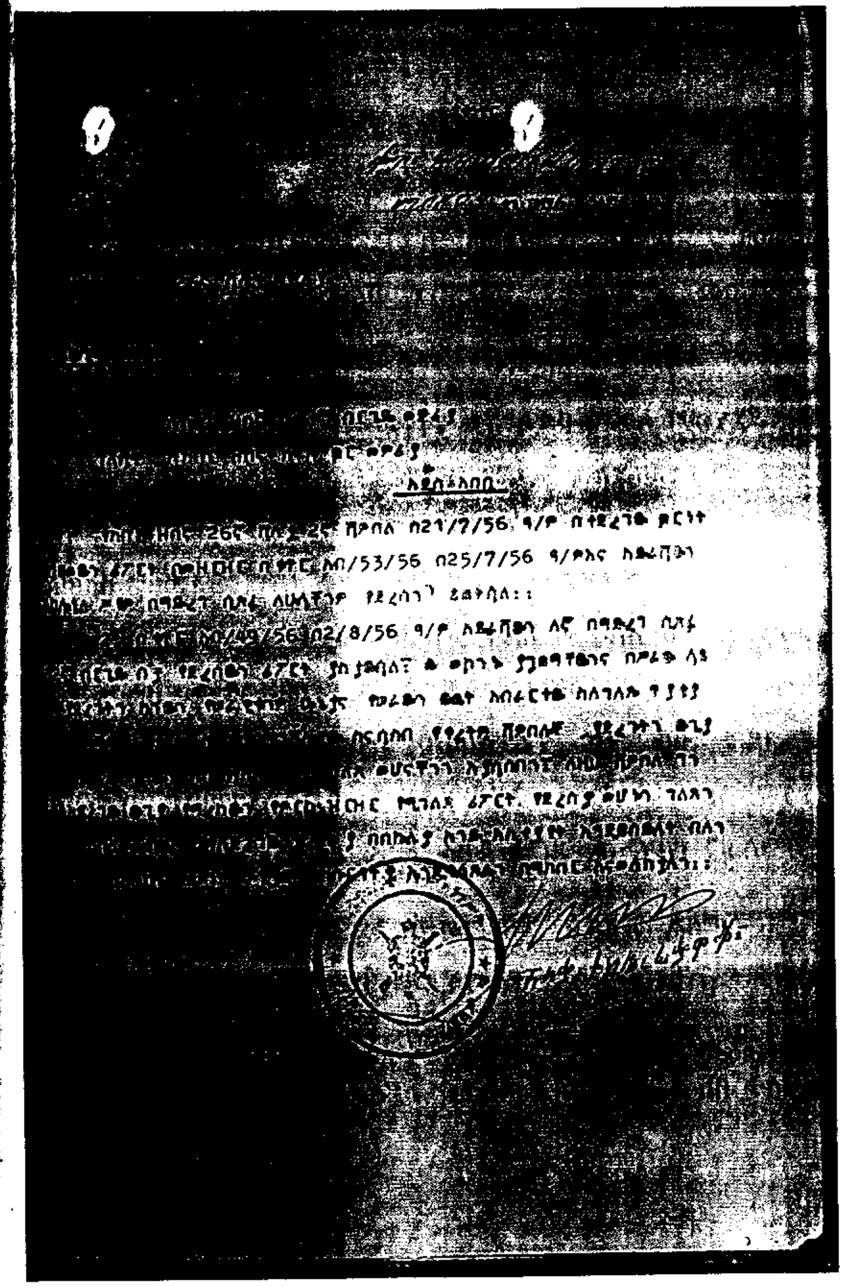

...ደረገው ጦርነት ቆሰሉ።
...ጣቶች አንደኛው አብዲሳ
...ንራ-ኙ ሲገደሉ አብዲሳና
...ና ታሠሩ››።
በጣም ብዙ ጊዜ
...ኩ ከነፍኩ እያለ የወህኒ
መደብደብ ደረሰ›› ብሎ

*

...ቸው። የሰንደቅ ዓላማችን
ጽፏል።
አገልግለዋል፤ ኢትዮጵያ
...መት በኋላ ሁለተኛው
...ይቶ የማይታወቀው ይህ
እስከ 1945 ዓ.ም ድረስ
ጦርነት ውስጥ ተካፋይ
...ሠርተዋል››።

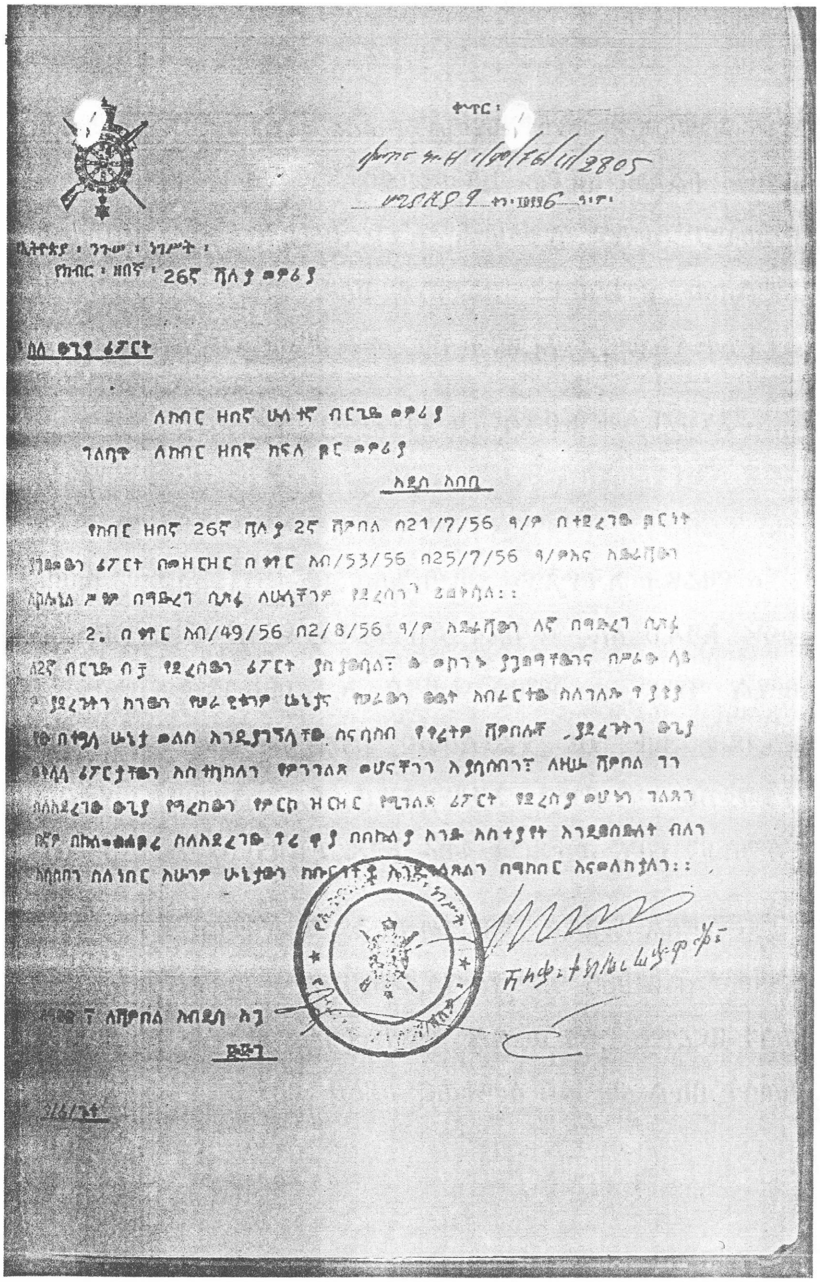

ቍጥር፡ ... 2805
... 1956 ዓ.ም.

ኢትዮጵያ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡
የክብር ፡ ዘበኛ ፡ 26ኛ ሻለቃ መምሪያ

ስለ ውጊያ ሪፖርት

ለክብር ዘበኛ ሁለተኛ ብርጌድ መምሪያ
ገልባጭ ለክብር ዘበኛ ክፍለ ጦር መምሪያ
አዲስ አበባ

የክብር ዘበኛ 26ኛ ሻለቃ 25 ሻምበል በ21/7/56 ዓ/ም በተደረገው ጦርነት ያገኘውን ሪፖርት በመዘርዘር በቁጥር አበ/53/56 በ25/7/56 ዓ/ምና አሁንም [illegible] በማድረግ [illegible] የደረሰን [illegible]::

2. በቁጥር አበ/49/56 በ2/8/56 ዓ/ም አሁንም ለኛ በማድረግ [illegible] ለ2ኛ ብርጌድ [illegible] የደረሰውን ሪፖርት [illegible] [illegible] በሥራ ላይ [illegible] ያደረጉትን ከነውን የሥራ [illegible] ሁኔታና [illegible] ውጤት አበረከቱ ስለገለጹ [illegible] በተግባ ሁኔታ ወለስ አገዲያገኙላቸው ስናሳስብ የቀረትም ሻምበሎች ያደረጉትን ውጊያ [illegible] ሪፖርታቸውን አስተካክለን የምንገልጽ መሆናችንን እያሳሰብን፤ ለዚሁ ሻምበል [illegible] ስለአደረገው ውጊያ የማረከውን የምርኮ ዝርዝር የሚገልጽ ሪፖርት የደረሰ መሆኑን ገልጸን [illegible] ስለአደረገው [illegible] በበኩሉ አገሩ አስተያየት እንዲወሰድለት በለን [illegible] ስለነበር አሁንም ሁኔታውን ከሙርኮቶቹ አገናኝተን በማክበር እናመለክታለን::

ሻለቃ ተክሉ ሐጎስ

[illegible] ሻምበል አበደ አን
[illegible]

....‹‹ አንድ ኢትዮጵያዊ በኢጣልያ ወረራ ጊዜ ወደ ኢጣልያ አገር በግዞት ተልከው በዚያው ከታሠሩ በኋላ ይህ ታላቅ የዓለም ጦርነት በኤውሮፓ ውስጥ ሲቀጣጠል ‹‹ ከታሠሩበት ወህኒ ቤት ውስጥ አምልጠው በማያውቁት በኢጣልያ በረሓ ውስጥ በመግባት በዚያ ለተዋጉት የኤውሮፓ አርበኞች ጦር መሪ ሆነው አገልግለዋል››፡፡

....‹‹ እኒህም ሰው አብዲሳ አጋ ናቸው››፡፡

* * *

....‹‹ የዛሬዪቱ ኢትዮጵያ›› ጋዜጣ ነሐሴ 12 ቀን 1957 ዓ.ም በወጣው ቁጥሩ እንዲህ አለ፡፡ ‹‹ ከቤተ ሰብ ናፍቆት የሀገር ፍቅር ይበልጣል›› በሚል ዓምድ ‹‹ ሻምበል አብዲሳ አጋ በበኩላቸው ሲናገሩ›› ‹‹ በኦጋዴን ብዙ ጊዜ ኖሬያለሁ››፡፡ በቶጎ ውጫሌ ግጭት ጊዜም ተዋግቻለሁ››፡፡ ይሁን እንጂ እዚህ ላይ ልመለከት የቻልኩት የሶማሊያን የጦር ወታደሮች ፋከራ እንጂ ጉብዝና አይደለም›› ብለዋል፡፡

....‹‹ ሻምበል አብዲሳ 46 ዓመት ዕድሜ ያላቸው ጀግና መኰንን ናቸው፡፡ ‹‹ በ1956 ዓ.ም የሶማሊያ መንግሥት ወታደሮች በኢትዮጵያ ወሰን ባደረጉት የቶጎ ውጫሌ ግጭት ተካፋይ ሆነዋል፡፡ ‹‹ በዚህ ጊዜ ከጠላት በኩል ብዙ ሬሳ ለመቁጠር ችያለሁ ብለዋል፡፡

....‹‹ የኢትዮጵያ ድምፅ ጋዜጣ› በሚቹ አቶ መንግሥቱ ገሠሠ ዜና አቅራቢነት ከዚህ በታች ያለውን ገለጠ፡፡

....‹‹ ጀግንነት የኢትዮጵያውያን የተፈጥሮ ስጦታ ነው››፡፡ ዓለምንም ያስደነቀ አንድ ኢትዮጵያዊ የፈጸመው ልዩ ሞያ ለሀገር ነጻነትና ለንጉሠ ነገሥት ክብር ተቆርቋሪ በመሆን ‹‹ አባቶች ያቆዩትን ቅርስ ጠብቆ ለትውልድ ለማውረስ በማለት በሀገራችን ላይ በየጊዜው የሚነሳውን የውጭ ጠላት በጦር ሜዳዎች ላይ እየተገኙ በድል ሰይፍ አሳፍረው በመመለስ ኢትዮጵያውያን ጀግኖች ያተረፉትን ስም ታሪክ ራሱ ምስክር ሆኖ ይዘረዝራል፡፡

....‹‹ በዛሬው ጋዜጣችን ይህንን በመሰለ ሙያ ከተመሰገኑት ጀግኖች ኢትዮጵያውያን መካከል አንደኛውን ልናስታውቃችሁ እንወዳለን››፡፡

‹‹ ስማቸው አብዲሳ አጋ›› ማዕርጋቸው ሻምበል ‹‹ ዕድሜያቸው 46 ዓመት ነው››፡፡

....‹‹ ሻምበል አብዲሳ አጋ የክብር ዘበኛ ባልደረባ ቢሆኑም የውትድርና ተግባራቸውን የጀመሩት በልጅነታቸው ወራት መሆኑ ታውቋል፡፡

....‹‹በ1956 ዓ.ም የሶማሊያ መንግሥት ወታደሮች የኢትዮጵያን ወሰን ጥሰው ገብተው ባደረጉት የቶጎ ውጫሌ ግጭት ላይ ‹‹ ሻምበል አብዲሳ አጋ ተካፋይ ሆነዋል››፡፡ ሻምበል በዚያን ጊዜ የነበሩት በኦጋዴን

ውስጥ በተለይ ፊት በተባለው ሥፍራ ላይ ነበር፡፡ መጋቢት 21 ቀን 1956 ዓ.ም ከዚያ ተጠርተው በከባድ መሣሪያ የተጠናከረ አንድ ሻምበል ጦር በማዝመት ከቀኑ 5 ሰዓት ከሩብ ላይ ከቶግ ውጫሌ የተኩስ እሩምታ ውስጥ ገቡ››፡፡

....‹‹ ከጠላት በኩል የተሰለፈው የአንድ ሻለቃ ጦር ሲሆን እርሱም በከባድ መሣሪያ የተጠናከረ ነበር፡፡ ውጊያው እስከ 11 ሰዓት ተከል ቀጥሎ ከሞት የተረፉት የሶማሊያ ወታደሮች ሲሸሹ በሻምበል ግንባር በኩል ብቻ ብዙ የሆነ ሬሳ ተቆጥሯል፡፡ ‹‹ ከዚህም በቀር የአንድ ሻለቃ ጦር ሙሉ ሲማረክ የሸሹት አንዳችም መሣሪያ ይዘው አላመለጡም››፡፡

....‹‹ከተማረኩት መሣሪያዎች ውስጥ መድፎች የአይሮፕላን ማውረጃ የታንክ መስበሪያ ከባድ መትረየሶችና ሌሎችም ተገኝተዋል››፡፡

....‹‹መጋቢት 22 ቀን 1956 ዓ.ም ደግሞ በተደረገው ውጊያ ‹‹ የሶማሊያን ወታደሮች የጦር ሠፈር አቃጥለው አንድ የጠላት ሰላይ ማርከው ለጦር አዛገቻቸው በማስረከባቸው ይኸው ሙያ እንደ ልዩ ጀግንነት ተቆጥሮላቸው ከበላይ የምስጋና ደብዳቤ ደርሶአቸዋል››፡፡

....‹‹ በእሳቸው የሻምበል ጦር ውስጥ ተካፋይ ከነበሩት መካከል ም/የመቶ አለቃ ሲሳይ ይነሱ ም/የመቶ አለቃ አምዲሳ ጋምቴሳ ሻምበል ባሻ አሰፋ ዓለማየሁ የመቶ አለቃ ቡልቻ ኦሊቃ ም/የመቶ አለቃ ሥዩም ዋቅቶላ ነበሩ፡፡

ብዲሳ ፡ በጦር ፡ ሜዳ ፡ በጀግንነት ፡ ለሞቱት ፡ ወታደሮች ፡ አበባ ፡ ሲያስቀምጥ ፡ የሚያሳይ ።

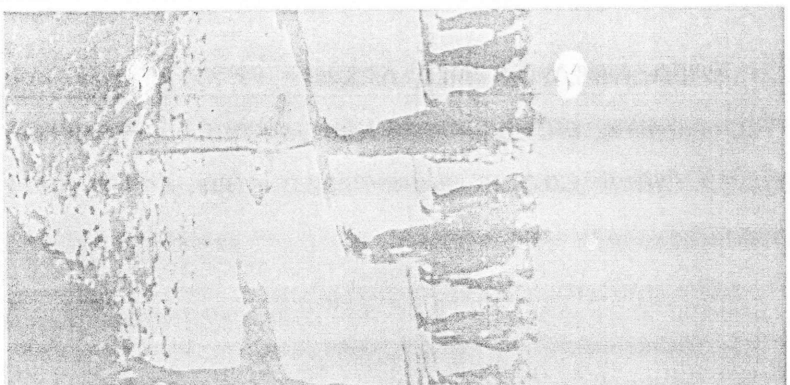

ብዲሳ ፡ በጦር ፡ ሜዳ ፡ በጀግንነት ፡ ለሞቱት ፡ ወታደሮች ፡
አበባ ፡ ሲያስቀምጥ ፡ የሚያሳይ ።

....‹‹ ሻምበል አብዲሳ አጋ ለዚህ ለፈጸሙት የጀግንነትና የቆራጥነት ተግባር የ3 ክፍለ ጦር አዛዥ ከጻፉአቸው የምስክርነት ቃል ውስጥ ለነገራችን ማስረጃ ይሆን ዘንድ ባጭሩ ከዚህ ቀጥሎ የተመለከተውን እንገልጻለን››::

....‹‹ መጋቢት 21 ቀን 1956 ዓ.ም በተደረገው ውጊያ በእኔ አዛዥነት በዋሉት ጦር ሜዳ ከሶማሊያ መንግሥት የጦር ወታደሮች ጋር የማጥቃት ጦርነት እንዲፈጽሙ ከእኔ በተሰጣቸው ትእዛዝ በጀግንነትና በቆራጥነት ከጠላት ጋር እንደ በረዶ በሚወርደው ከባድ መሣሪያ ጥይት ፊት ጦራቸውን አሰልፈው ግዳጃቸውን በቅልጥፍናና በልዩ ጀብዱ ፈጽመዋል››::

....‹‹፪ኛ በከባድ መሣሪያና በአውቶማቲክ መሣሪያ በሚገባ የተጠናከረውን የጠላት ጦር የግንበር ምሽግ ቆራጥነትና ቅልጥፍና ባለው አጭር ጊዜ ውስጥ ድል አድርገዋል››:: ‹‹ መኮንኑ የማይበገር ሞራልና ጥሩ አመራር አላቸው››::

....‹‹፫ኛ በጀግንነት በተመሰከረው አስተያየታቸው ያለመደናገር ትእዛዜን እየጠበቁ ቁስለኞችንና የሞቱትን የክፍላቸውን ወታደሮች በቅጽበት አስነስተው በመኪና እየጫኑ በአጃቢ ጂጂጋ ድረስ ልከዋል››::

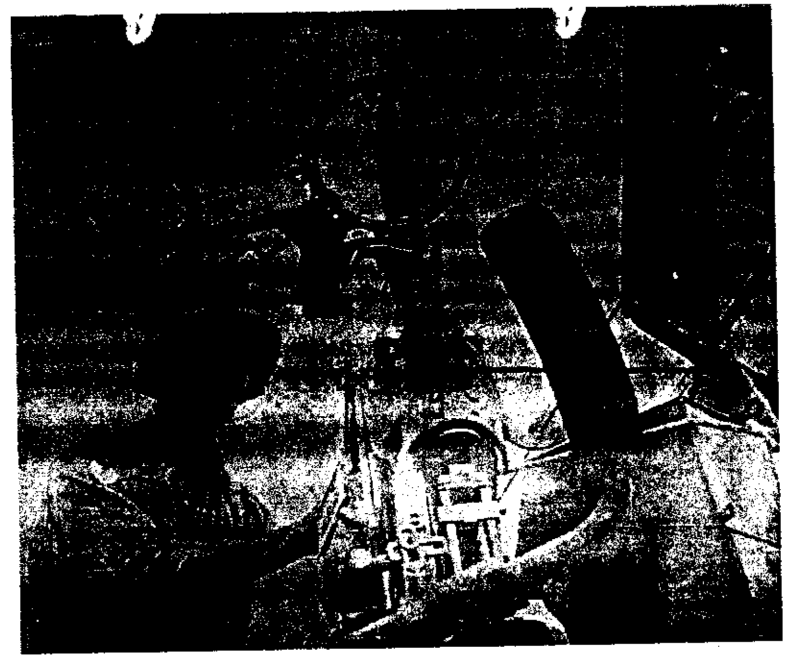

በሻምበል አብዲሣ መሪነት መጋቢት 21-22/56 ዓ/ም በቶን ውጫሌ ጦር ግምባር ከተማረከው የጦር መሳሪያ ሁለተኛው ክፍል ይህ ነው::

....‹‹፬ኛ ወዲያውኑ በእሳቸው ጦር ግምባር የተማረከውን በብዛት የሚቆጠር ከባድ የጠላት መሣሪያዎችና ጥይቶችን በጥንቃቄ ሰብስበው ወደ ጠቅላይ ሠፈር አምጥተው አስረክበዋል››::

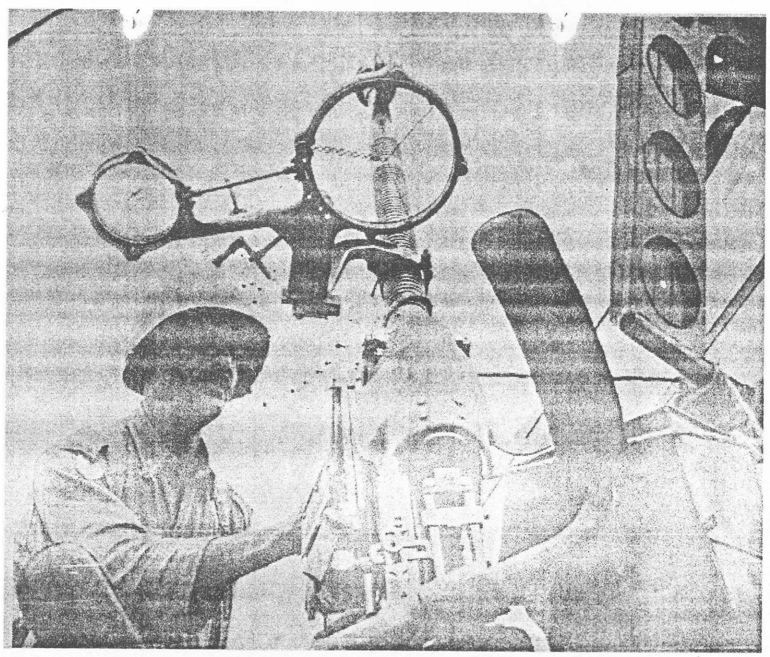

በሻምበል አብዲሣ መሪነት መጋቢት 21-22/56 ዓ/ም በቶጎ ውጫሌ ጦር ግምባር ከተማረከው የጦር መሳሪያ ሁለተኛው ክፍል ይህ ነው፡፡

....‹‹፱ኛ ወዲያውኑ በእሳቸው ጦር ግምባር የተማረከውን በብዛት የሚቆጠር ከባድ የጠላት መሣሪያዎችና ጥይቶችን በጥንቃቄ ሰብስበው ወደ ጠቅላይ ሠፈር አምጥተው አስረክበዋል››፡፡

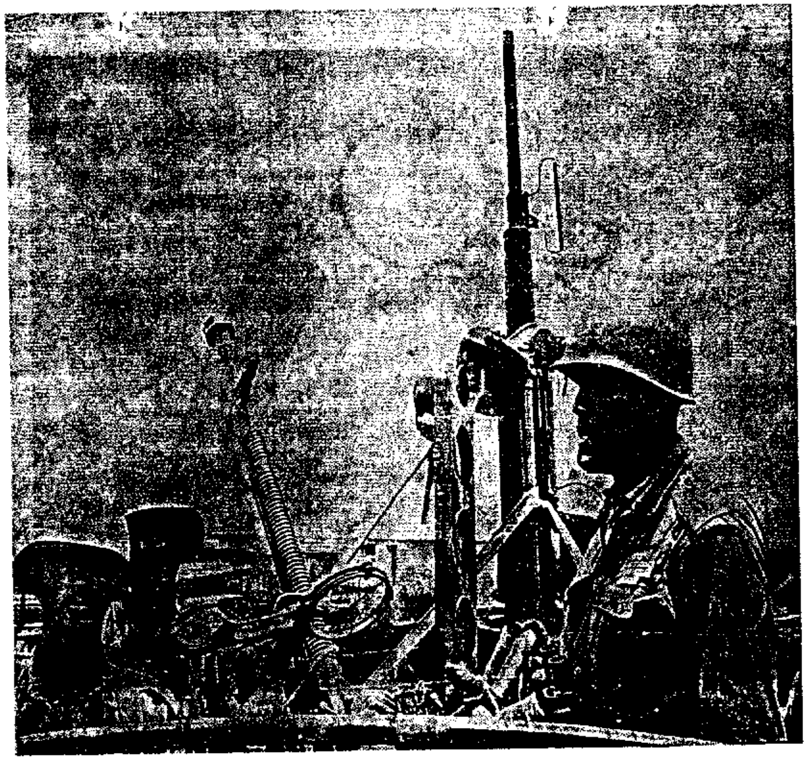

ሻምበል አብዲሣ አጋ ከጠላት ከተማረከው ከባድ መሣሪያ ጋር ለመታሰቢያ በክፉል የተነሱት ፎቶ።

....‹‹፳ኛ መጋቢት 21 ቀን 1956 ዓ.ም የጦርነት ውጊያ የተደረገበትን መስመር አልፌው የጠላትን ሰላይ ማርከው አምጥተው አስረከበውኛል››። ይህ ደግሞ ልዩ ሙያ ሆኖ ከጀግኖች ሁሉ ብልጫ ሰጥቷቸዋል›› የሚል ቃል ከምስክርነቱ ጽሑፍ ላይ ማንበብ ይቻላል››።

....‹‹ ሻምበል በዚህ የጀግንነት ሙያቸው በወታደሮች ዘንድ የተወደዱና የተደነቁ ናቸው››።

....‹‹ ጂግሣ የተባለ ስም ወጥቶላቸው በአጋዴን ክፍል በነበሩ ጊዜ ወታደሮቹ በዚሁ ይጠሯቸው ነበር››።

....‹‹ ሻምበል አብዲሳ አጋ አሁን ስምንት ልጆች አሏቸው። ቀደም ብለን እንደገለጽነው የሻምበል የውትድርና ታሪካቸውና ጀግንነት ሙያ የሚጀመረው ከልጅነታቸው ወራት በመሆኑ በተፈጥሮ ያገኙት ስጦታ ይመስላል››።

* * *

ሻምበል አብዲሣ አጋ ከጠላት ከተማረከው ከባድ መሣሪያ ጋር ለመታሰቢያ በክፉል የተነሱት ፎቶ።

....‹‹፫ኛ መጋቢ

መስመር አል

አስረክበውኛል››።

ስጥቷቸዋል››

ይቻላል››።

....‹‹ ሻምበል

የተወደዱና የተደ

....‹‹ ጂግሣ የተ

ወታደሮቹ በዚሁ

....‹‹ ሻምበል አ

ብለን እንደገለጽነ

የሚጀመረው ከል

ይመስላል››።

....‹ ,ወታደርና ጊዜው ጋዜጣ› ነሐሴ 103 ቀን 103 ዓ.ም ባወጣው ቁጥሩ በበኩሉ እንዲህ ብሏል፡፡

<u>**የጀግና ሞያ ዘወትር ይሞገሳል፡፡**</u>

የሶማሊያ ሬፑብሊክ ሠራዊት የዓለምን ሕግ ጥሶ የኢትዮጵያን ድንበር በጦር ኃይል አጥቅቶ ለማለፍ ሞክሮ በነበረበት ወቅት የኢትዮጵያ የጸጥታ ጥበቃ ኃይል የአገሩን ወሰን ላለማስነካት ባደረገው የመከላከል ጦርነት እጅግ አስደናቂ የሆኑ ጀብዱዎችን እንደሠሩ የታወቀ ነው››፡፡

....‹‹ ከዚህም የተነሣ የኢትዮጵያን ልጆች የጀግንነት ሞያ ወደ ኋላ ዞር ብለው ከታሪክ ለመረዳት ያልፈለጉት የሶማሊያ መሪዎች የላኩት ሠራዊት መሣሪያውን አስረክቦ ሲመለስ የኢትዮጵያውያን ተዋጊ ሰው ገናናነት ሊያዩ ችለዋል››፡፡

....‹‹ ይኸን የመሰለ ሞያ ከሠሩት ጀግኖች መካከል የንጉሠ ነገሥቱ የክብር ዘበኛ ባልደረባ የሻምበል አብዲሳ አጋ መጋቢት 21 ቀን 1956 ዓ.ም ቶጎውጫሌ ላይ ከሶማሊያ ሬፑብሊክ ጦር ጋር በተደረገው ጦርነት ከፍ ያለየጀግንነት ሞያ መፈጸማቸውን በጊዜው የጦር አዛዥ የነበሩት የሦስተኛ ክፍለ ጦር ኤታ ማዦር ሹም ኮሎኔል ሥዩም ገድለ ጊዮርጊስ የጻፋላቸው የምስክር ወረቀት ያረጋግጣል››፡፡

....‹‹የሻምበል አብዲሳ አጋ ከላይ በተጠቀሰው ቀን የሻምበል ጦራቸውን እየመሩ የኢትዮጵያን ድንበር ጥሶ የመጣውን ጠላት ፊት ለፊት በመጋጠም በሚገባ ከተታኮሱ በኋላ የጠላትን ሠራዊት ጨፍጭፈው እጅግ በርከት ያሉ ከባድ መሣሪያዎችና ጥይቶችን ማርከው የቀሩትንም በጥይት ወላፈን ከኢትዮጵያ ድንበር አባረው የፈጸሙት የመሪነትና የጀግንነት ሞያ ተደናቂ ሆኗል››፡፡

....‹‹ ከዚህ በቀር መጋቢት 22 ቀን 1956 ዓ.ም እንደ ትናንት ጦርነት ከተደረገበት መሥመር አልፈው እራሳቸው የጠላትን ሰላይ ማርከው ለጦር አዛገርቸው በማስረከባቸው እንደ ልዩ የጀግንነት ሞያ ተቆጥሮላቸው ከበላይ የምስጋና ደብዳቤ ተጽፎላቸዋል››፡፡

....‹‹ የሻምበል አብዲሳ አጋ ከልጅነት ጀምረው በውትድርና ድርጅት ውስጥ ባገለገሉበት ረጅም ዘመን በየጊዜው ያሳዩት የጀግንነት ሞያ ሌላው ቀርቶ በአውሮፓ እንኳን የፈጸሙት ተጋድሎ የኢትዮጵያን ጦር ሰዎች ዝና የሚያኮራ ሆኖ ተገኝቷል››፡፡

....‹‹ የሶማሊያ ሬፑብሊክ መሪዎች የማያዋጣ ሙከራ ከማድረጋቸው በፊት የኢትዮጵያ የጸጥታ ጥበቃ ሠራዊት እኒህን በመሳሰሉ ጀግኖች የደረጀ መሆኑን ሊገነዘቡት ይገባል››፡፡

* * *

....‹‹ ብርሃንና ሰላም ›› የተባለው ጥንታዊ ጋዜጣ ሰኔ 21 ቀን 1938 ዓ.ም ‹‹ አርበኝነት በኢጣሊያን አገር›› በሚል አርእስት ከዚህ በታች ያለውን አሰፈረ...‹‹ ኢጣልያ ኢትዮጵያን ከወረረች ጀምሮ የኢትዮጵያ ሕዝብ ከፍ ባለ ወንድነትና ቆርጠኛ በሆነ ጀግንነት ከጠላቱ ጋር ያደርገውን ትግል ከብዙ በጥቂቱ በጊዜ ብዛት ሊገለጽ ይችል እንደሆን ነው እንጂ አጠቃሎ ለመጻፍ ሰፊ ዘመን ያስፈልገው ይሆናል››።፡

...‹‹ ኢትዮጵያን ከጠላት ጋር የታገሉትና የአርበኝነት ሥራ የሠሩት በሀገራቸው በኢትዮጵያ ብቻ የሚመስለው ሰው ይኖራል። ‹‹ በጠላታቸውም አገር ብዙዎቹ ኢትዮጵያውያን ከፍ ያለ ሙያ እየሠሩ ሀገራቸውን አኩርተዋል››።፡

‹‹ወገናቸውንም አስመስግነዋል››።፡ ይህንንም ለማስረዳት የኢትዮጵያ ተወላጅ የሆኑት ‹‹አብዲሳ አጋ›› የሠሩትን ታሪካዊ ሥራና የሕይወታቸውንም ታሪክ ከዚህ ቀጥለን እንገልጸዋለን››።፡

...‹‹ አብዲሳ አጋ በ1911 ዓ.ም በሰኔ 2 ቀን ወለጋ አውራጃ ነጆ ኪዳነ ምሕረት ከምትባል ቀበሌ ተወለዱ። በዚያው በተወለዱበት አገር አማርኛ ንባብና ጽሕፈት እየተማሩ አደጉ››።፡

...‹‹ በ1925 ዓ.ም ገነት በቆመው በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ የጦር ትምህርት ቤት ገብተው ሲማሩ ጠላት ኢትዮጵያን ስለ ወረራት

ከአለቃቸው ከበላይ ኃይለ አብ ጋር ሆነው ከጠላት ጋር ሲከላከሉ ጉራ ከሚባለው አገር ላይ በሁለት ጥይት ቆሰሉ››።፡

...‹‹ወዲያው የጠላት ኃይል እየበረታ ስለሄደባቸውና ቁስሉም ስለበረታባቸው ጉጀብ ላይ በጠላት እጅ ተማረኩ››። ከዚያም ወደ ቦንጋ ወስዶ ከቦንጋም ወደ አዲስ አበባ አምጥቶ ሦስት ወር ያህል በእስር ቤት አሥሮ እንዳቆያቸው ‹‹ የየካቲት ሚካኤል አደጋ ሆነ››። ወዲያው በአደጋው ምክንያት ወደ ሞቃዲሾ እሥር ቤት ወስደዋቸው ከሳቸው ጋር 38 የገነት ወታደሮች ነበሩ። ˚ከ38ቱ ውስጥ 18 በጠላት እጅ ሞቃዲሾ ላይ ሲገድሏቸው የቀሩትንና አብዲሳንም ጭምር ወደ ኢጣልያ አገር ወስደው ‹‹ በናፖሊ ካምፕ ኮንቾንትራ ሜንቶ›› በሚባለው የግዞት ቦታ አስረዋቸው በዚሁ በናፖሊ የእሥር ቤት ሁለት ዓመት ሲሰቃዩ ከቆዩ በኋላ እንደገና በልዩ ልዩ ምክንያት አድርገው በተለይ ስምንት ዓመት ከመንፈቅ እሪሚ ወረዳ ማቸሬታ በተባለ ቦታ እንዲታሠሩ ፈረዱባቸው››።፡

....‹‹ ከዚያ በኋላ የጦር ጓደኞች ጦር ገፍቶ ሲሲሊን በወረረ ጊዜ የጦር ጓደኞቹ የጦር ምርኮኞች በየበረሓው ሸፍተው ይዋጉ ስለነበረ ከነሱ ጋር ተቀላቀሉ››።፡

....‹‹ በዚያን የነበሩት የጦር ጓደኞች አርበኞች ቀጥለው የተመለከቱት ናቸው››።፡

፩) ሜጀር ፋይል	እንግሊዛዊ
፪) ማርሻል ዱጋላስ	ሳውት አፍሪካ
፫) ሜጀር እርማንዶ	አሜሪካዊ
፬) ካፒቴን ጆሌዎ	ዩጊዝላቪያ
፭) ሜጀር ማሪዮ	ኢጣሊያዊ ሮያሊስት
፮) ኮማንዳቶር አልየ	›› ››
፯) ቲቶ ቢአንኪ	›› ››

ይህንኑ ከዘረዘረ በኋላ በኢጣልያን አገር በአርበኝነት የፈጸሙትን ልዩ ልዩ ጀብዱአቸውን አቅርበናል፡፡

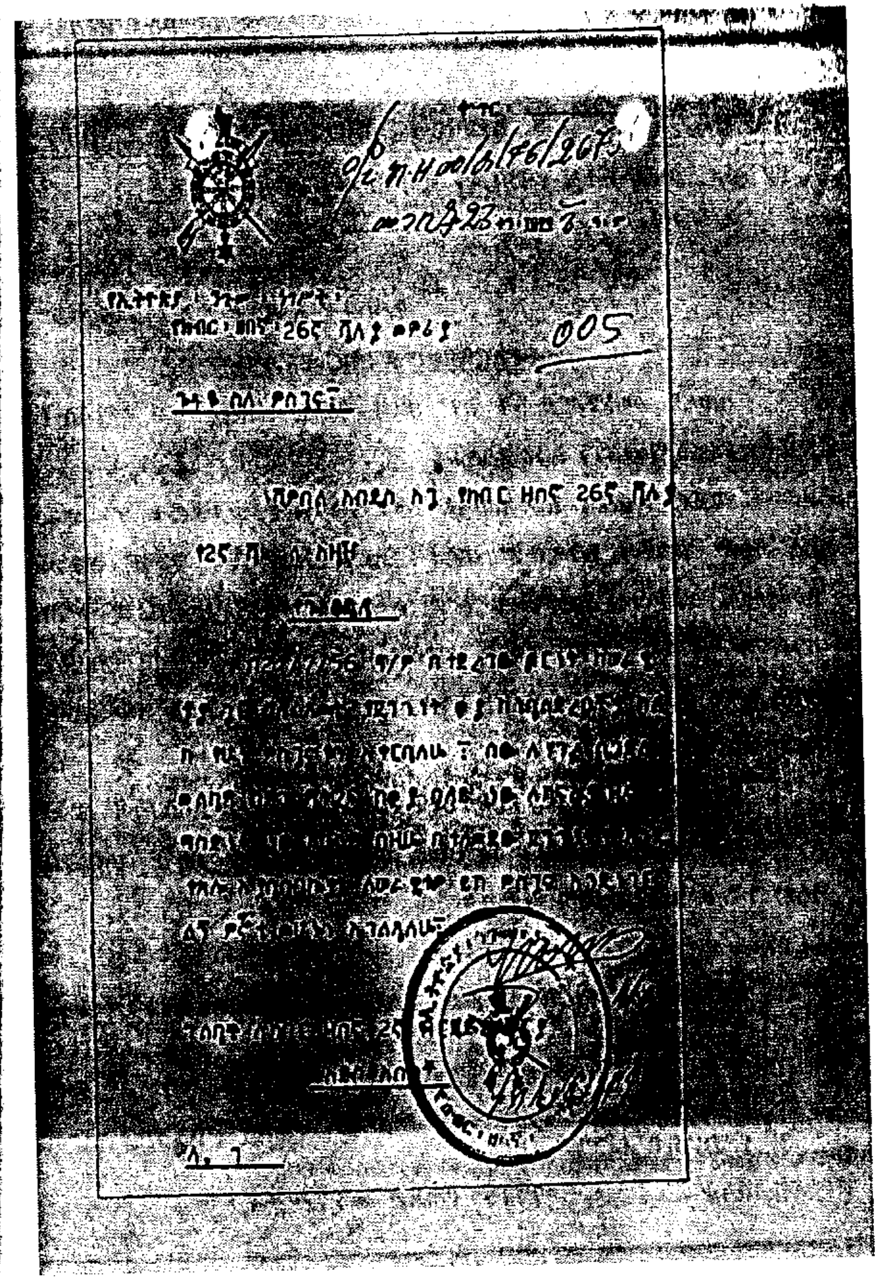
005

እንግሊዛዊ
ሳውት አፍሪካ
አሜሪካዊ
ዩጊዝላቪያ
ኢጣሊያዊ ሮያሊስት
›› ››
›› ››

... በአርበኝነት የፈጸሙትን ልዩ

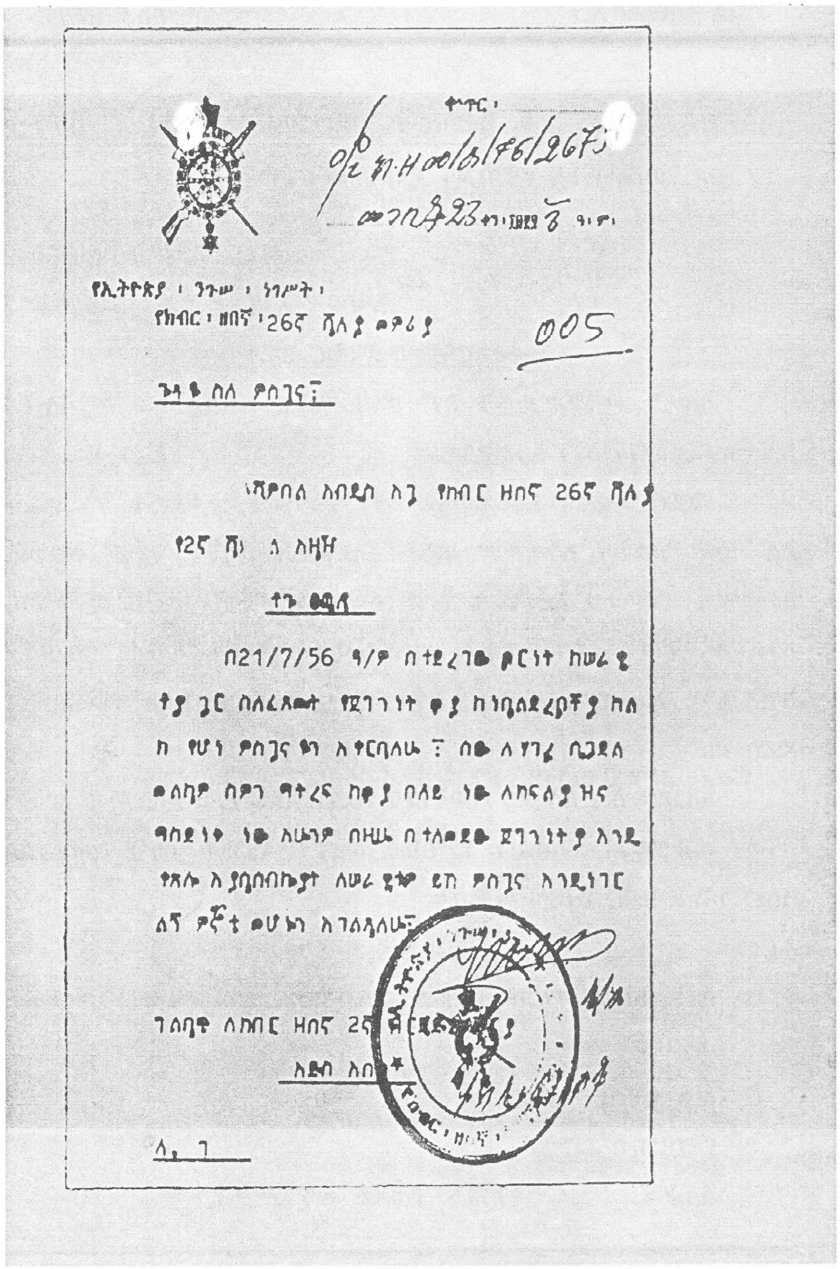

ቁጥር ፡ ዐ/ሮ ክ.ዘ መ/ሰ/46/2675
መጋቢት 23 ቀን 1956 ዓ.ም.

የኢትዮጵያ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡
የክብር ፡ ዘበኛ ፡ 26ኛ ሻለቃ መምሪያ

005

ጉዳዩ ስለ ምስጋና፤

ለሻምበል አበበ አጋ የክብር ዘበኛ 26ኛ ሻለቃ
የ2ኛ ሻ፡ ለ አዛዥ
ተን [illegible]

በ21/7/56 ዓ/ም በተደረገው ውጊያ ከሠራዊትዎ ጋር ስለፈጸሙት የጀግንነት ቀን ከነገሰደረዎቹ ከለከ የሆነ ምስጋና ን አቀርባለሁ ። ሰው ለሃገሩ ቢጋደል ውለታው በምን ማትረፍ ከቀን በላይ ነው ለከፍለ ዝና ማስደነቀ ነው አሁንም በዚሁ በተለመደው ጀግንነትዎ እንደ ቀጸሉ እንደሚበብኩዎት ለሠራዊትዎ ይህ ምስጋና እንዲነገር ልኝ ምኞቴ መሆኑን አገልጻለሁ።

ገለቂዎ ለክብር ዘበኛ 2ኛ [illegible]
አብዮ አበ[illegible]

ለ. ገ

ለሻምበል አብዲሳ አጋ ከተሰጡት ለጀግንነታቸው ማስረጃ ከሆኑት የምስክር ወረቀቶችና የምስጋና ደብዳቤዎች ጥቂቶቹ።

ፕሮቶኮል ቁጥር 98092

አንኮና (ኢጣሊያ እ.አ. 1945 ዓ.ም)

<u>የአርበኝነት ምስክር ወረቀት ።</u>

በወዳጅ መንግሥታቶች ስም ሆነን ሜጀር አብዲሳ አጋ የሚባሉትን ኢትዮጵያዊ ለማመስገን እንፈቅዳለን።

ሜጀር አብዲሳ አጋ በወዳጅ መንግሥታቶች ወታደሮች ጎን ሆነው ስለ ዓለም ነጻነትና እንዲሁም ጠላትን በድል አድራጊነት ግንባር ለግንባር በመውጋት የጠላትን እርምጃ በማቆም ለድል አድራጊነት ወታደራዊ ተግባር አገልግሎታቸውን አስገኝተዋል። አገልግሎታቸውም የተፈፀመው በኢጣሊያ አገር እንደ ኤውሮፓ አቆጣጠር ከ 1940 ዓ.ም ጀምሮ እስከ 1943 ዓ.ም ድረስ ነበር።

ከዚህም ሌላ ስለ ጀግንነታቸውና ለድል አድራጊነቱ ስላስገኙት ጥቅም እናመሰግናቸዋለን። የአሁኑን የምስክር ወረቀት የያዙት ሰዎች ሁሉ ስለ ዓለም ነጻነት ክብር የተዋጉ ናቸው።

ፊርማ

1) ሴር ሐሮል ማርሻ ጄኔራል አሌክሳንደር የወዳጅ መንግሥታቶች መሪ።
2) ኤል ደብልዩ ሚኒፎልድ።
3) የማይነበብ ፊርማ።

ሻለቃ። ማንተም የወዳጅ መንግሥታቶች።

የኢት ፣ ን፣ነ መ፣ የጦር ሠራዊት

የ10ኛ እግረኛ ብርጌድ ጠቅላይ ሠፈር

ቁጥር 7/ፃ/48/የ/19273 ሰኔ 16 ቀን 56 ዓ.ም

<u>ጉዳዩ ስለ ምስክርነት።</u>

ለ3ኛ ክፍለ ጦር መምሪያ

ሐረር

መ1159 የሻምበል አብዲሳ አጋ የተባሉ የ26ኛ እግረኛ ሻለቃ ባልደረባ የሆኑ አሁን ባዮኒቸው በጉረቤትነትና በተለይም የ 10ኛ ብርጌድ ጥብቅ አዛዥ በምሠራበት ጊዜ፤

1) በኃላፊነታቸው እንዲያስተዳድሩ የተሰጣቸውን ጦር በሕግ የሚመሩና የሚያስተዳድሩ እንዲሁም በሻምበሉ ጦር ውስጥ የመወደድና ፍጹም የታማኝነት ስሜት ያላቸው ለመሆኑ ጦሩ ይተማመንባቸዋል።

2) በክፍሉም ውስጥ ሆነ በጉረቤት ከአሉት ጦር መኰንኖች ጋር ታላቅ ስምምነትና የማማከር ጠቅላላ ጠባያቸው እጅግ ደስ ሚያሰኝ ነው።

3) በመኰንንታቸው ሙሉ በሙሉ በጠላት ሉት ታላቅ ዋጋ የሚሰጡ ለመሆናቸው ጠሩም ሆነ አብረዋቸው የነበሩት መኰንኖች በሚሰጡት ድምፅና መኰንኑም አሁን ጠሩን በማበረታታት በይበልጥም ጥንታዊ የኢትዮጵያ ጀግኖችን በማነሣሣት የጠሩን መንፈስ በጀግንነት ጕዳና እንዲመሩ በሚሰጡት ትምህርት ለዐይን ምስክርነት ደርሼበት አረጋግጫለሁ።

4) ስለዚህ በአለፈው ጊዜ ያሳዩት ሞያ ለርስዎም በምስክርነት የቀረበና የሚያውቀው ስለሆነ መዘርዘር አያስፈልገኝም።

በጠቅላላው የመኰንኑ መንፈስ ለሚቀጽለው ግዳጃቸው ታላቅ እምነት የሚጣልባቸው መሆናቸውን እያረጋገጥኩ የማዕርግ እድገት እንዲሰጣቸው ያደርጉልን ዘንድ ይህችን የምስክርነት ደብዳቤ ሳቀርብልዎት እውነትን መሓላ አድርጌ መሆኑን በማክበር አመለክታለሁ።

ሌ/ኮሎኔል

የ10ኛ ብርጌድ

መ/ቶዳ በዳኔ

1209/54/4/7

የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት መንግሥት

የመከላከያ ሚኒስቴር።

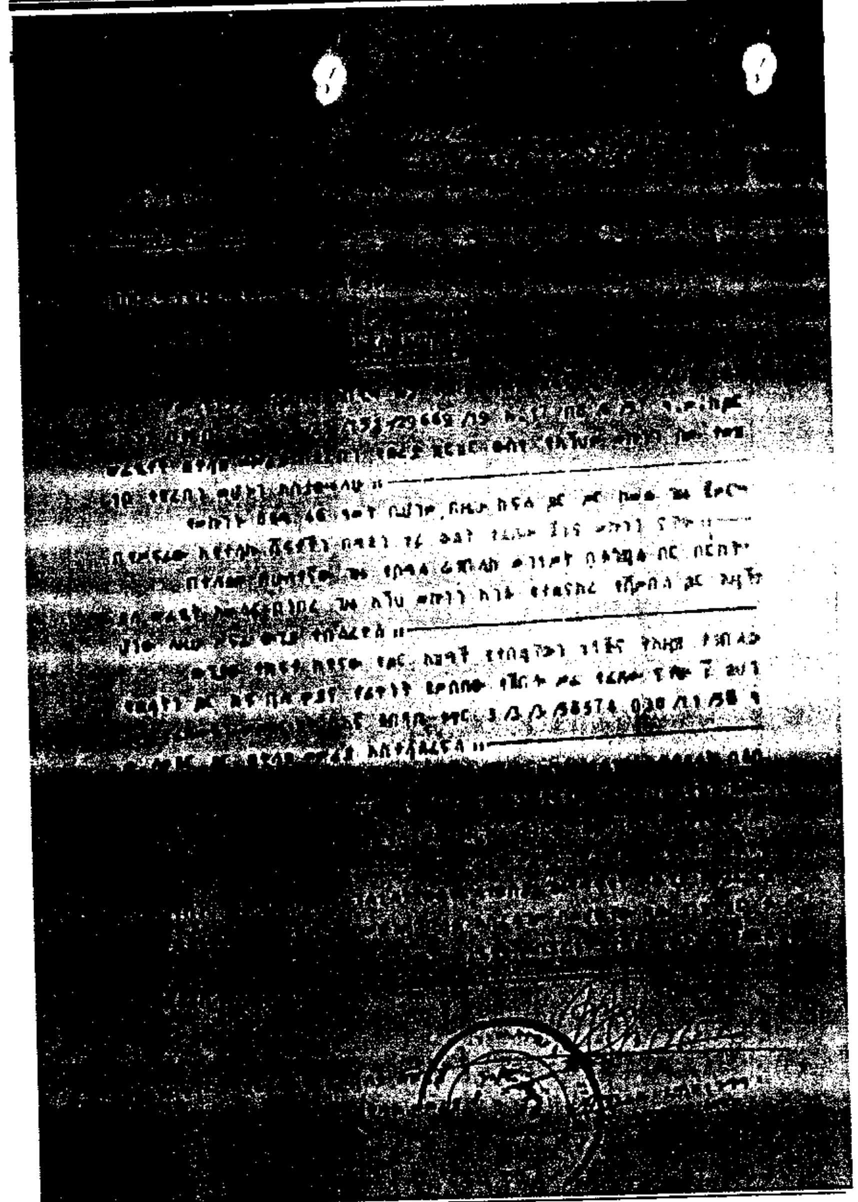

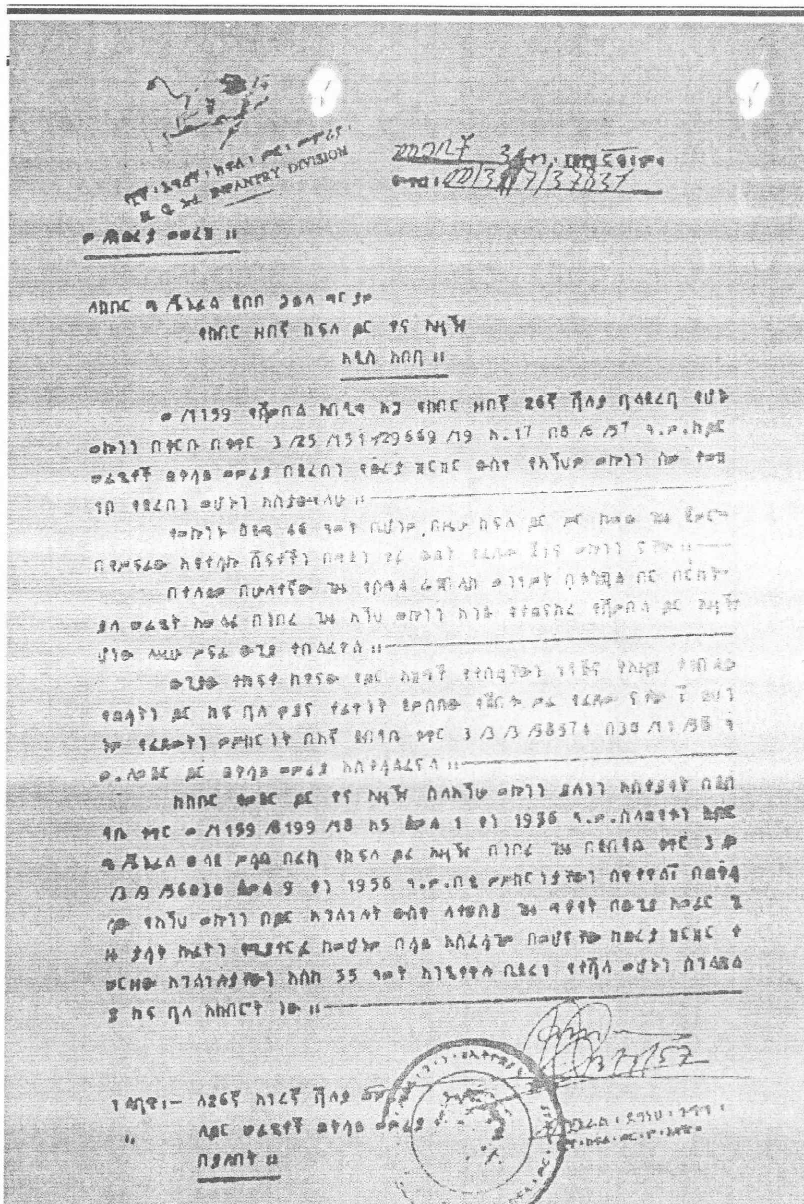

[illegible]
ቁጥር [illegible]

ለክቡር ጫ/ሽ/ሌል ደበበ ኃይለ ማርያም
የክቡር ዘበኛ ክፍለ ጦር ዋና አዛዥ
አዲስ አበባ ።

ቁ/1159 ሻምበል አብዲሣ አጋ የክቡር ዘበኛ 2ኛ ሻለቃ [illegible] በቁጥር 3/25/151/29669/19 ኦ.17 በ8/6/57 ዓ.ም. [illegible] የእኚሁ መኮንን [illegible] የደረሰን መሆኑን እስታውቃለሁ ።

የመኮንኑ ዕድሜ 46 ዓመት [illegible]

[illegible]

[illegible] ቁጥር 3/3/3/58371 በ30/11/58 [illegible]

[illegible] ቁ/1159/8199/48 ከ5 [illegible] 1 ቀን 1936 ዓ.ም. [illegible] ቁጥር 3 [illegible] 9 ቀን 1956 ዓ.ም. [illegible] እስከ 35 ዓመት [illegible] መሆኑን [illegible] ።

[illegible]

በኢጣሊያ በረሃዎች

የ፲፱፻፶፰ ዓ/ም የሻምበል አብዲሣ አጋ ፎቶግራፍ

ታኅሣሥ 12 ቀን 1954 ዓ.ም
አስቸኳይ፡፡

ለመቶ አለቃ አብዲሳ አጋ
የክብር ዘበኛ 1ኛ ክፍለ ጦር
አዲስ አበባ

በመከላከያ ሚኒስቴር የታሪክና የሕዝብ ማስታወቂያ ዲሬክሲዮን የአምስት ዓመት መከራ ዘመን ታሪክ በሰፊው ለማውጣት ያቀደ በመሆኑ ከ1928 እስከ 1931 ዓ.ም በአርበኝነትና በውስጥ አርበኝነት ለሀገራቸው የሠሩ ወታደሮችም ሆነ ሰላማዊ ሰዎች ሕያው ታሪካቸው መዝገበ ሠራዊት በሚል መጽሐፍ ተጽፎ ለትውልድ እንዲተላለፍ ስለ ታሰበ የዚህ ዐይነት ግልጋሎት የፈጸሙ ሁሉ የሕይወት ታሪካቸውን እንዲልኩልን በጋዜጣና በግል ደብዳቤ ገልጸን በዚሁ መሠረት የብዙዎች ሰዎች ታሪክ ደርሰውናል ስለዚህ እርስዎም ባለፈው የዓምስቱ መከራ ዘመን የፈጸሙትን ታሪክ በዝና ስምተነው ስለነበረ ይኸው አስደሳች ታሪክዎ በመጽሐፍ ታትሞ እንዲወጣ የርስዎንና እንዲሁም ከርስዎ ጋር በጀግንነት ሠርተው የመከራው ተካፋይ በመሆን ዛሬ በሕይወት ሳይኖሩ ቀርተው ታሪካቸው እንዳይዘነጋ የነርሱንም ታሪክ በማከል ሙሉ የሕይወት ታሪክዎን ከፎቶግራፍ ጋር በአስቸኳይ እንዲልኩልን እስታውቃለሁ፡፡

ሌ/ኮ
የታሪክ የሕዝብ ማስታወቂያ ጥ/ዋና ዲሬክተር
ተፈራ ደጎይስ

የ፲፱፻፶፯ ዓ/ም የሻምበል አብዲሣ አጋ ፎቶግራፍ

Cadet Abdissa Aga, was the centre of focus of the fascism authorizes at the concentration camp.

He was watched more closely than his prison mates since his enthusiasm for liberty and escapes even at the risk of his life, was reflected by this ccin tenuous quarrel with the prison officers. This made it the more difficult for him to attain his goal. With the understanding that he would not succeed by fights and rows, he decided to play it in a softer way. The fascist authorities hand by this time started doubting his sanity, for he had on several occasions refused to eat and drink for a number of days. The fact that they thought he was a loony suited his plans to gain the end he desired. Shortly after he was sent to a lunatic asylum for a check up, where the doctor on duty affirmed his insanity. He was taken back to camp after a number of injections and an order for a change of diet. He was locked in a private cell and watched constantly through key holes etc, and being fully aware of this Abdissa played his part 9 that of an insane prisoner of war) perfectly.

Three days later the prison officers decided to call in a doctor since Abdissa's condition was worsening. On sight, Abdissa jumped on the doctor and had him on the floor, scratching, pinching and biting him. The doctor who had never

undergone such an experience started screaming and kicking fiercely to escape from whit he imagined to be a hungry cannibal. On arrival the guards lighted their flash bulbs since the cell was dim. They saw the scared, little, bald doctor flash bulbs since the cell was dim. They saw the scared, little, bald doctor panting heavily, Sweat running down his tore head, wriggling on the rough floor of the cell under the heavy pressure of the prisoner. The guards moved in immediately and tore them apart. By that time more guards arrived and Abdissa was handcuffed. The doctor on returning to the office recommended that Abdisa be allowed to mix with other prisoners since his insanity was the result of a psychological effect that arose from isolation. The doctor would not have written this prescription if he had known what was to follow as a result.

According to the doctor's prescription, Abdissa was allowed to loiter around the prison campus with those "less dangerous" prisoners. Three days later there was a surprise attack on the camp It was heavily bombarded by allied planes, arid the prisoners outside and the guards scattered around looking for shelter. After the bombardment, a roll-call indicated that seven prisoners were missing, but nobody seriously considered that they had escaped. Where could they go? They

do not know the surroundings. But that fact that among the missing seven was the mad Ethiopian rose some speculation, and a hot speculation.

Was the speculation worth it? Yes the mad Ethiopian (Abdissa) and the other six, all Yugoslavians. After escaping, made their way to a forested mountain some twenty miles away there they met other escaped prisoners (mostly Englishmen and Yugoslavians) which made the number of escapees' 31. There Abdissa influenced his comrades that if they went back to the camp, they would be able to get some arms and ammunition. Of the thirty-one present, only sixteen were willing to gamble their lives for a mission who looked destined-to-be-doomed since only weapons they possessed to face the heavily armed guards of the prison were, five bayonets, one pistol one gun and three grenades. The season was to their advantage, fit for espionage work. When the following night the sixteen volunteers made their way through mist and rain, even considering this advantage, their friends said good-bye to them with the sign, doubting their return, clearly visible on their faces.

(To be continued)

(Continued from yesterday issue)

By Expositor

The whole surrounding seemed to take part in the conspiracy against the violators of all natural and human laws. It was dark, misty, and the rain came down in showers- all supporting and hatred on pushed the gallants their way uncertain of what the next instant would bring but always sure of their determination to act, and act bravely. The searchlight beamed to their direction as they neared the camp.

Something was heard, something like the sound of foot-steps. Now they could be spotted at any moment – given a swing of unfavorable luck. At the far end of the gate, they perceived a dark figure of a man moving towards them. His light machine gun pointed towards them and his head swung up and down as if he had seen something in front of him. Could be see the men in the dark? Did the search light help him discover those men who had only nature on their side? No one could tell!

He still moved forward and towards where they lay. The man slowed his pace, looked in front of him for a time, And turned back. He did not see them. The search-light was too weak to spot anybody in the misty darkness beyond and the man was

sleepy. His other friend lay at the other end of the gate. It was only sleep nor was death too far.

When they got within a short distance of the prison they crawled slower than before. The search-lights were beaming above their heads covering the far distant fields. Now they could all see the wired fence behind which lay a fortified wall with the blue barrels of machine guns pointing out at a short distances from each other. They were but a very short radius from the guards' quarter when thunder and lightening shocked the daring sixteen. For a fraction of a second an effervescent light intercepted the pitch darkness and the two guards who were snoring heavily were alarmed and jumped to attention with their Beretta sub-machine guns ready to scatter slugs. One of the guards cursed 'porco Dio" as he rolled in to his blankets and his comrades stated making, the rounds. While all this was happening, the braves lay silent. They lay silent as the guard placed towards them and moved close when he walked in the opposite direction.

One of the sixteen was now ready to dispose of the guard who was lingering sleepily some nine feet away. But as he raised his arm to strike, the guard suddenly started coughing and the sound of it froze the brave who slowly retreated to where his friends lay silent. This needed guts. Adbissa moved in .bayonet

in hand, and got closer to the guard who stood against the wall with his eyes hale closed. He was silenced. Now the rest moved in and pinned the sleeping guard to his wooden bed. Not a sound was made while all this was going on.

Without undue delay, two of the gallants fitted in the enemy uniform and started making rounds. Once in the camp, They all knew their way around. They even knew how many guards patrolled that section of the prison at a time. (They all escaped from there). Of the six guards who were on night duty five had to meet there fate, while one was to act at gun point. Abdissa told him to take them to the barracks of the cam-boss or else, they would drive the living daylight out of them- with a bayonet. At that, the guard agreed to act accordingly. The guard knocked at the door of his boss and carried out his instructions. He told him that a big armed forcer dressed up instantly and opened the door. As he appeared in uniform a gun cracked and he collapsed rolling down the stairway down to the ground below. Abdissa shot him in the head. There was no mercy war is war.

Before the guards in the barracks could dress, the gallants had armed themselves to the teeth and surrounded the arms stores and barracks. Following this the prisoners in the concentration camp, numbering four hundred were set free. The store was broken open and arms, food and clothing were at their disposal.

Now they had to act quickly they had only three hours before day break. They discovered a military track with an Italian guide who knew the surroundings like the palm of his hand. It did not take long to load the track with the spoils which they had got through risking their lives. In half an hour they were on their way to the mountain, with a heavy rain wetting them to the skin. They could have made the way in a little more than two hours if it had not been for a large number who were weakened by hunger and ill treatment at his concentration camp.

No wonder, the attack on the camp was automatically reported to the fascist authorities in the nearby villages. A large force followed them in military vehicle and by seven in the morning they were within firing range. The track on which they had loaded their spoil was unloaded and all four hundred armed themselves and scattered in the bushes around (many were not in a position to fight). After a brief moment of hide and seek they were engaged in a fierce battle that marked the beginning of their historic heroism. After resisting for about two hours, the gallant soldiers had to retreat towards the mountain. By the time they reached camp, of the four hundred who took off from the concentration camp, only two hundred and eighty were left; most of these survivors were Yugoslavians among who were, five Ethiopian braves.

(To be continued)

THE ETHIOPIAN HERALD

The Story of A Hero Patriot of The Italo-Ethiopian War

By Expositor

(Continued from last week)

Change is the inescapable rule of their life: nigh follows day, darkness follows light and the smallest fraction of a second instantly loses itself into the next particle of ever-changing time - the healer and maker of all wounds. Life and death dominate the world in a rhythmic pattern. The glorious colors of spring succeed the dullness of winter and the most rapturous hours, the gloomiest day. This is the order of things that makes the world full of philosophical heretics; many of them worshipping change itself at the expense of undeniable reality. This is what makes life uncertain- full of unforeseeable vicissitudes.

It was success last night, but who could foresee the sufferings that were to come? Who could look deep into the limbo of impenetrable futurity? As the sun was setting beyond the distant hills, painting the skies with deep crimson many beheld the last beauty of dusk and disappeared as the sun did, painting the dusty earth with a deeper crimson- human blood. Darkness dominated the area while the last murmur of

deductive weapons deceased and silence followed. Now and them groans and shrieks was extremely cold but neither the braves nor the enemy dared to strikes a match. At one time one of the weary gallants could not stand the biting cold, and in an effort to make a fire he struck a match which gave a yellow light. At the same instance a gun echoed, the hero gave a cry of agony and died with the flame.

Many of the gallants, who had long suffered the hardships of the concentration camp, dropped under the weight of their own arms. Almost all of them had no food for many hours past and the attack last night had spared them no energy at all. Others, mostly civilians had almost no experience in handling the dreadful no experience in handling the dreadful weapon. They only had the will to react against the tyranny of death and the intolerable living their number was decreasing fast – 400,280, and last night one seventy five. Many of the one seventy five who survived last night's attack departed to their heavenly lot. The remaining two had much more determination than practical ability and the sufferings of their dying fellows "steeled" the escapees. Every one had his chance of happiness and sorrow, but not one could be sure when the alternative instant would come.

Now it was dawn and in the gathering twilight of day break, Abdissa worked up with poor expectations- to find all or most of his men dead. It was not as bad as he thought. Of course he had lost many, but the loss on the other side was much more severe. Besides the heavy causalities that befell them, around one hundred and five died on both sides. Anyway, the tide was to the advantage of the gallants, since they won the battle and the Italians retreated with whatever was left of their men. The braves spent many hours of the previous night treating their wounded comrades. Here Julio a British Major and Abdissa got together and before long the three agreed to change position.

The following ten days in the new hideout were quiet and the gallants had time to have better acquaintance among them and to plan for the future. They all of them, discovered that they possessed one thing in common- unyielding courage and determination to fight for one cause; liberty. It was here that the three men who guided the destinies of the braves had their first real and fruitful exchange of views.

Their talks change the entire face of their fight. So far, these gallants were runners and the enemy the pursuers; they were the defenders and the fascists the attackers. But now it was going to be different. The three leaders decided that they should also attack, attack the enemy wherever they found them, and let

them know that they were no more escapees or prisoners of war, but gallant fighters- fighting for the cause of liberty.

On the tenth day in the new hideout, one of the scouts appeared at the camp with hot news. He reported that a German aircraft that flew over the area for a couple of hours had landed some miles away. The anti-fascist Italian scout was sent back to the spot disguised as a fascist carabineer to find out the number of soldiers and what the purpose of their landing was. On returning the scout told the gallants that there was a number of Germans well armed acting under the command of a major.

Abdissa and Julio realized that a hot day was awaiting them; and without delay the quickly selected twenty three men and moved to the sport. Tow hours later they viewed the aircraft and some people busily mapping the surroundings. The Germans were being surrounded, but did not know who surrounded them. Nonetheless, they opened fire the propellers of the plane started shooting the plane ran across the leveled field and was in the air in a moment. The pilot escaped looking down he watched with grief some of his comrades facing death bravely.

(To be continued)

The Story of a Hero- Patriot of the Italo –Ethiopian War

(Continued from yesterday's issue)

These prisoners, most of whom were not very familiar with fascist weapons and with open warfare, were ordered by Abdissa who had taken command, to leave the highways and retreat towards the rugged mountain. At the same time fifteen men were selected, armed with submachine guns, and installed in carious places to resist the enemy who were following closely in armored vehicles.

Now that the prisoners had taken the rough tracks as an escape route, the enemy force started lagging behind; since once, on the highway, the armored vehicles were unable to penetrate the rocky terrace. The enemy had but one choice to pursue on foot. So far those selected fifteen did not pull their triggers and each lay in his hole ready for the signal to fire they planned an ambush something like seventy- five fascist soldiers jumped off their vehicles and made their way towards the escaped prisoners. A tense melodrama filled the atmosphere as the Italians unknowingly walked into the trap. The big moment the ambush was coming.

Then there was but one ward-fire! Fifteen submachine guns spoke in reply and about thirty Italians fell within a matter of

one or two minutes. The surprise attack was so sudden, so unexpected, that they did not have time to look for shelter. Besides, there was no shelter and if there were any, it was occupied by the gallants. One after another the fascist troops fell bullet spattered and the jest twenty or so managed to get back to their vehicles. The vehicles stared in the opposite direction but it was not long before they appeared again. For two days the gallants either laid an ambush or made a surprise attack and the enemy was finally demoralized and asked for reinforcement.

At the end of the second day the enforcement arrived in tanks and heavy armored tracks and the fifteen started up the mountain to join the nest that have by now got to their destination. The enemy though, did not find it difficult to find their way and two hours later. They attacked the mountain hide out. Once on the mountain, the prisoners had organized themselves and formed three divisions. A British of facer commanded one division a Yugoslav hero by the name of jukio, the second division; and Abdissa the rest. In turn these divisions were divided in to smaller groups. Now the battle started taking the shape of a guerilla warfare, to which the organized Italian military was not used. For nearly two hours attacks and counter-attacks took place and at seven o'clock in